CME 75

ŞARPELE GENEZEI 2
ARCANELE MAGIEI
Stanislas de Guaita

Acest volum îl comentează şi îl corectează pe primul; el îndreaptă imaginile răsturnate sau falsificate prin artificiul Maestrului vrăjilor; el pune la loc orizonturile răsucite, înlocuieşte cu lumina zilei strălucirea falsă a torţelor infernale, atât de promptă să depraveze formele, să determine culorile, să mintă. O distincţie peremptorie era cu atât mai necesară între Înalta Doctrină şi Vrăjitorie, pe care lucrarea de faţă trebuie să le trateze paralel, sau să se refere cel puţin la teoriile aplicabile ambelor, aşa cum am semnalat de la început. Iată Arborele Ştiinţei Binelui şi Răului.

Preţul cărţii : 67 lei cu TVA inclus.

C U P R I N S

CUVÂNT ÎNAINTE

I - A doua carte din şapte părţi: încercare de explicare ştiinţifică a faptelor şi legendelor prezentate în prima carte din şapte părţi. - Acest volum îl comentează şi îl corectează pe cel anterior. - Restituirea normală a orizonturilor inversate. - Teorie sintetică a forţelor oculte. - În ce diferă Magia Neagră de Înalta Magie. - Cheia Magiei Negre, studiu al Planului Astral. - Duelul Sfântului Arhanghel Mihail şi al lui Satan-Panteu. - Astralul, furca de foc a lui Satan; sabia de foc a Heruvimului. - Teoriile din volumul prezent interesează în egală măsură Înalta Magie şi Ocultismul negru. - Ele dau acces spre templu, dar nu şi spre sanctuar: de ce. - Nu poate fi spus totul. - O pagină decisivă a lui Fabre d'Olivet. - Jacob Boehme a vrut să divulge ultimele mistere: pana sa lovită de neputinţă şi limba sa de bâlbâială. - Şi-a plătit prea scump temeritatea? .....

II. - Neînţelegeri ce merită prevenite. - Supranaturalul există? - Nu. Nimic nu există mai presus de Natură. Ce este Natura? - Semnificaţie imprecisă atribuită acestui cuvânt. - Folosire abuzivă a acestei noţiuni. - Pentru a-i reda sensul cuvântului Natură, trebuie să coborâm adânc în interpretarea arcanelor. - Misterele din Kadmon şi Oulam. - Cadru restrâns al acestui volum; orizontul trebuie să se lărgească în vol. III. - Anticipare forţată. - Două surse ale învăţăturii oculte. - Şcolile din Orient şi din Occident. - Nu există nimic absolut în aceste apelative. - Contrast al învăţăturilor contradictorii, referitoare la originea Universului şi al destinelor sale viitoare. -

Universul fizic nu este, conform şcolii occidentale, decât o deviere accidentală şi trecătoare a Universului arhetipal. - Căderea şi mântuirea. – Nahásh şi Rădăcina tenebroasă a fiinţelor. - Decăderea lui Adam; timpul şi spaţiul (Kain şi Abel); baza lui Seth. - Triplu dinamism universal. - Sub-multiplicarea lui Adam-Eva; integrarea sa mântuitoare. - Au existat două căderi succesive şi conexe? Adam şi Lucifer. - Eternitatea Universului fizic, după şcoala hindusă. - Dinamism etern, făcut din două forţe inverse şi complementare. - Involuţie şi Evoluţie. - Indestructibila Maya, căpcăună a unui coşmar fără trezire. - Universul, o maşină; omul, un sclav al torturii; şi Dumnezeu inconştient, autorul răului etern! - Sfârşitul lumii, conform ezoterismului creştin. - Natura poate fi privită sub un dublu aspect: 1. Eterna Natură care este una, şi 2. Natura temporală şi cosmică, triplă asemeni Universului, pentru care ea este legea. - De ce cuvântul supranatural este absurd? - Imutabilitatea marilor legi ale naturii. - Rol fiziologic al Providenţei, această inteligenţă a Naturii. - Logica şi reversibilitatea dinamismului universal. - Dumnezeu nu se concepe susceptibil, nici de eroare, nici de ezitare, nici de variaţie în exerciţiul voinţei sale .....

III. – Răspuns anticipat al posibilelor obiecţii. - În faţa acestor două axiome: supranaturalul nu există; Fiinţa supremă nu se concepe susceptibilă nici de ezitare, nici de remuşcări, va fi opusă povestirea Potopului şi versetul Vulgatei unde putem citi că Dumnezeu se căieşte de a fi creat omul. - Prima obiecţie, Potopul. - Potop universal, potopuri parţiale. - Potopul universal este o realitate a trecutului? - Discutăm despre faptul posibil, ca despre un fapt împlinit. - Potopul, efect logic al cauzelor naturale. - Câteva hierograme ebraice. - Cele două forţe, comprehensivă şi diletantă. - La retragerea agentului compresiv, care neutraliza forţa de expansiune, apa elastică se dilatează cu o violenţă extremă. - „Marea umflătură” - Cauze metafizice ale acestui cataclism - Pactul cu Moartea. - A doua obiecţie, Renunţarea divină. - Moise tradus greşit. - Consultaţi-l pe Fabre d’Olivet: omagiu acestui gânditor admirabil. - Discuţie despre verbul evreiesc *Innachem*, pe care Saint Jerome îl redă prin *poenituit*. - Versiuni incorecte ale Genezei. - Alte contra sensuri burleşti. - Femeia lui Lot preschimbată în statuie de sare. - „Degetul lui Dumnezeu” - Miracolul, efect natural a cărui cauză ne scapă încă .....

IV – Ştiinţele naturale abundă în miracole. - Fenomene neprevăzute, care nu violează în aparenţă o lege cunoscută, decât pentru a se supune unei alte legi, de ordin superior şi mai general. - Exemple luate din chimie: legea de formare a sărurilor duble, paralizând legea de descompunere dublă a corpurilor - cianhidrargirat de iodură de potasiu. - „Nu există ştiinţă ocultă; nu există decât ştiinţe ascunse.” (Saint-Yves). – Fenomen de vegetaţie anormală; ne va permite să sesizăm pe viu forţa de creaţie. – „Nimic nu se pierde, nimic nu se creează”, axiomă greşită, în sensul în care o înţelegem de obicei. – Experienţă semnificativă, controlată de către savanţii Schrades, Greef şi Braconnot. – Seminţe de creson semănate în floarea de sulf şi stropite cu apă distilată. – Planta creşte; este incinerată şi în cenuşă se găsesc metaloide şi metale, (calciu, aluminiu, fier, mangan, potasiu, fosfor, etc), care nu pot proveni din sulf, nici din apă. – Discuţie chimică pe această temă. – Seminţele conţin aceste „corpuri simple”? Ele nu conţineau, în toate cazurile, decât o cantitate infinitezimală. – Trebuie să concluzionăm aşadar în legătură cu creaţia tuturor pieselor, sau cu multiplicarea materiei, în anumite cazuri anormale. – Ştiinţa contemporană, gloriile şi cuceririle sale. – Limitele sale şi insuficienţa criteriilor sale. – Ştiinţa modernă, prea analitică. –

Pentru a explica fenomenul de vegetare anormală, trebuie să recurgem la Tradiția teosofică. – Două tipuri de adepți, schițate în trecere. – În cazul care ne preocupă a avut loc transferul de putere în act; a avut loc creația. – Sens veritabil al cuvântului evreiesc *bara* (*creavit*). – Mecanismul creației. – Seriile de exteriorizări creatoare. – Principiul, esența, puterea ființei germinale. – Rolul maternal al Vieții. – Centre de activitate potențială: Minele indivizilor. – Involuție, evoluție, metempsihoză. – Cele două geneze complementare: principiațiunea de ordin inteligibil, origini de ordin sensibil. – Germenele şi celula-mamă. – Nod de uniune al materiei şi al vieții. – Germenele şi sămânța. – Forța necunoscută de selecție şi de asimilare a materialelor pentru formarea unui corp de apărare. – Această energie eficientă a fiecărei ființe, oricărui regn i-ar aparține, este sufletul său volitiv; minele său virtual, tinzând să se realizeze în act. – Suflete minerale, vegetale, animale, ominale. – Sufletul vieții colective, Nephesh-ha-haiah. – Ionah, facultate generatoare, expansivă. – Principii sau arhetipuri; trebuie să vedem în ele etaloanele raselor. – Exigențe ale semințelor vegetale, pentru a germina şi a crește. – Trei condiții generale indispensabile. – Condiții deosebite pentru fiecare specie. - Despre aerul ambiant şi solul hrănitor, unde plantele răspândesc de obicei materialele creşterii lor. – Insuficiența acestei legi a nutriției, pentru a explica prezența anumitor corpuri în cenușa de creson, crescută în floarea de sulf. – Unde a găsit cresonul aceste substanțe străine? Nicăieri, ele au fost create pentru el. – Pe ce cale? – Obiectivare a sufletului lumii. – Fluidele imponderabile se specifică şi se condensează. – Masa de Smarald, tradusă în capitolul I, ne va spune cum .....

V – Am combătut conceptul Supranaturalului. – Altă neînțelegere de prevenit: prefețele nu folosesc decât pentru aşa ceva. – Concepție incorectă, referitoare la Înalta Magie. – Nu mai este arta de a produce „fenomene”. – Fenomenul nu îl interesează pe ocultist decât în mod excepțional şi foarte indirect. – De ce. – Valoare exagerată, atribuită fenomenelor. – Ocultismul, admis să studieze diferitele realități pe plan fizic, astral, psihic şi spiritual, se neliniştește puțin din cauza manifestărilor instabile şi ambigue. – Fenomenul se reduce la o iluzie trecătoare, produsă uneori de o fază de tulburare, în punctul de intersecție a celor două planuri. – Peste tot unde se manifestă, a existat o profanare, sau arcane ale naşterii sau arcane ale morții .....

VI – Ocultismul comportă un triplu obiect de studiu: Dumnezeu, Omul şi Universul. – Cele două coloane ale Templului, Jakin şi Boaz: cele două metode complementare de achiziție ale cunoaşterii; prin experiență sau prin tradiție. Singură, experiență sau doar tradiția fac inițiați incompleți. Ambele sunt necesare. – Planurilor astral, psihic şi spiritual, le corespund trei etaje ale ființei umane: Nephesch, Rouach şi Neshamah. – Prin aceste trei etaje, omul poate avea acces în mod experimental la aceste trei planuri. – Ternarul uman şi Unitatea relativă constituind Cuternarul. – „Regnul ominal închide în el tot universul” (Fabre d’Olivet). – Despre experiența mistică pe planurile superioare. – Pentru a cunoaşte aceste planuri, trebuie să dezvoltăm în noi organele receptivității care le corespund. – Nimeni nu-şi perfecționează inițierea decât prin sine – Oricine şi-a dezvoltat organele latente, pe toate planurile Naturii, se poate considera reintegrat. – Vizionari şi Inspirați. – Omul de geniu este un adept intuitiv şi spontan, înzestrat cu facultăți deosebite de transpunere estetică: aceste facultăți nu se dobândesc. – A deveni un geniu în mod artificial. – Dumnezeu coboară până la omul de geniu; adeptul urcă până la Dumnezeu – Între experiență şi tradiție se plasează o

metodă intermediară de a dobândi adevărul. – Metodă analogică, mixtă; ea este foarte fecundă şi le poate suplini pe celelalte două, într-o anumită măsură. – Metoda analogică dublă: inductivă sau deductivă. – Exemple. – Analogia, în special prețioasă studenților în drum .....
VII. – Concluzie. – Arborele Ştiinței binelui şi răului. – Fecioara lui Apolonius – Pantaclul lui Trithème. – Două variante ale acestui pantaclu, restituit după descrierea lui Éliphas Lévi. – Ideea pe care o simbolizează a servit drept bază pentru edificarea acestui volum II .....

CAPITOLUL I
ECHILIBRUL ŞI AGENTUL SĂU
A opta cheie a Tarotului: Justiția. – Themis, cu balanța sa, simbolizează echilibrul în toate lumile; spada sa simbolizează Puterea şi mijloacele sale de acțiune. – Marele Agent al Echilibrului cosmic. – Diferitele sale nume. – Este mediatorul plastic universal, acest *mysticum robur* al operelor de magie, Diavolul vrăjitorilor. – Portret al diavolului, de Piron. – Evocatorii diavolului îi realizează imaginea în astral. – Satan fantastic şi Demonul real, sau Dragonul Astralului .....
Echilibrul şi agentul său sunt descrise în mod savant în *Masa de Smarald* al lui Hermes Trismegister. – Traducere integrală a acestui document de prim ordin .....
Contestarea originii şi autenticității Mesei de Smarald. – Ea rezumă tradițiile Egiptului antic. – Comentarii ale acestui text. – Legea analogiei, fiică a Arianei Misterelor. – Marele Mediator al ființelor şi al lucrurilor, Tatăl lui Telesme sau al perfecțiunii corpurilor. – Magisterul Soarelui sau ştiința şi arta Chrysopeei. – Sub toate aspectele şi pe toate planurile, scopul Chrysopeei este de a separa purul de impur şi aurul de zgură. – Diferitele feluri de aur. – Aurul hiperfizic, sau lumina astrală, termen-mediu al tuturor aururilor .....
Ce este Lumina astrală sau Marele Agent. – Unul în principiul său, androgin în natura sa, cvadruplu în modalitățile sale manifestative, această ființă proteică este multiplă la infinit în specificațiile sale ultime. – Ea devine, în funcție de caz, corpul Sfântului Duh sau corpul Demonului. – Este suportul latent al Universului fizic, substratul oricărei realități fenomenale. – În acelaşi timp substanță şi forță, mai mulți au vrut în mod greşit să vadă în el abstractul mişcării. – El este expresia temporală a lui Adamah. – Nephesch-ha-haiah. Suflul vieții, anima. – Flux şi reflux al substanței vii, între Rouach Elohim şi Nahásh .....
Polaritatea dublă a luminii astrale, determinată de antagonismul a două forțe constrictivă şi dilatantă, Hereb şi Ionah. – Semnificația acestor hierograme mozaice. – Corbul şi porumbelul lui Noe. – Antiteza este riguroasă între Hereb şi Ionah, - Singularități etimologice şi mistere secrete care denunță rădăcinile acestor două cuvinte. – Sexualitate dinamică – Schimb reciproc de influențe. – Hereb al lui Moise, Erebe al lui Orfeu. – Grota lui Hecate. – Localizarea lui Hereb şi a lui Ionah. – Afinitatea lor cu tenebrele şi cu lumina. – Localizarea cosmică a acestor două forțe ....
Cele două proprietăți contrarii ale substanței universale: volatilizare a fixului, fixarea volatilului. – Hereb, agent centripet, principiu al Timpului; Ionah, agent centrifug, principiu al Spațiului. – Luptă creatoare a două forțe ostile. – Victorie a forței compresive, care o subjugă pe complementara sa: închegare materială. – Această victorie se manifestă în apogeul său în sămânță, care ține închise, într-un spațiu atât de mic, potențialități atât de mari. – Reacție; revanşa agentului expansiv: creşterea şi

dezvoltarea fiinţelor. – Acţiunea lui Hereb, creatoare asupra substanţei pe care o cuprinde, este distructivă asupra materiei sensibile. – Decadenţă şi uzură a lucrurilor: replica lui Hereb în faţa Verbului universal al lui Ionah. – Acţiunea corozivă a Timpului. – Ea se face simţită asupra fiinţelor, proporţional cu vitalitatea corpului. – Forţa herebică a Timpului atâtă viaţa chimică a atomilor şi, prin acest lucru, tinde spre disoluţia corporală. – Fermenţi speciali de putrefacţie .....
Aôd şi Aôb, le corespund lui Ionah şi Hereb. – Lumina astrală echilibrată, Aôr. – Rolul lui Nahásh, principiul divizibilităţii şi egoismului. – Acel *struggle for life* universal. – „Creat pentru a distruge şi distrus pentru a crea". – Nahásh, despot al Astralului. – Nahásh personificat în Satan. – Vârtejul sau turbina de angoasă a lui Boehme: acest vârtej nu este altceva decât Nahásh, al treilea proprietar al prăpastiei sale virtuale. – Matricea ocultă a lucrurilor. – Atracţia originară. – Nahásh este ispititorul Edenului. – „Acest egoism care face ca orice fiinţă să devină centrul". – Nahásh Harym, sau Ahriman. – Plămada fluidului universal .....
Un citat ciudat din Q.Aucler, despre această plămadă şi despre biologia siderală. – Universul este animat; unanimitate a doctrinelor vechi pe această temă. – Însufleţirea Universului nu contrazice în nici un fel legea atracţiei universale. – Anticii cunosc sistemul lumii înainte de Copernic şi Galilei. – O pagină decisivă din Zohar. – Echilibrul lumilor. Comentarii ale lui Éliphas Lévi în legătură cu Masa de Smarald. – Aôb, Aôd şi Aôr, conform etimologiei radicale: cele trei mişcări ale Dorinţei .....
Dorinţa, rădăcina primară a oricărui lucru. – Dorinţa, creatoare ca şi Voinţa, pentru care nu este decât o formă obscură. – Rol al focului secret, acest medium al Dorinţei .....
Lumina astrală se specializează şi se fixează, în funcţie de mediu. – Atmosfere astrale. – Corpul sideral şi nimbul. – Aspir şi expir. – Corpul astral cu o sută de nume. – Extras remarcabil din Crollius. – Localizarea corpului astral .....
Hieroglifa lui Mercur, expresie a luminii astrale. – Comentariu secret al cuvântului ΠΡΜΗΣ. – Notă inedită a lui Saint-Yves. – Alte explicaţii ale hieroglifei mercuriale. – Sens alchimic şi sens astrologic. – Trei metode diferite de interpretare ajung la un rezultat identic .....
Concluzia capitolului I – Rezervele autorului. – Pulsate et aperietur vobis .....

CAPITOLUL II
MISTERELE SINGURĂTĂŢII
A noua cheie a Tarotului: Pustnicul. – Arcanele singurătăţii. – Descrierea şi sensul general al emblemei. – Solitarul poate fi un înţelept sau un nebun. – Magistul şi Vrăjitorul .....
Vrăjitorul, care trăieşte la distanţă de majoritatea oamenilor, caută compania semenilor săi. – Motiv major al adunărilor sau sinagogilor. – Sabatul la domiciliu. – Aventură curioasă povestită de către Gassendi: un filosof la sabat. – Electuari şi pomezi magice. – Cele trei unguente ale vrăjitorului, după Nynauld; detalii picante şi instructive. – Alte experienţe ale lui Gassendi. – Experienţă analoagă, reuşită de André Laguna, în 1545. – Untură de porc diabolizată. – Reţetă infailibilă. – Halucinaţii provocate. – Imaginaţia, din punct de vedere magic. – De la diafan la translucid .....
Independent de halucinaţiile subiective, anumite fenomene prezintă obiectivitate. – Despre ieşirea în corpul astral. – Experienţele lui W. Crookes. – Atitudine incalificabilă a contemporanilor săi. – Numeroşi savanţi convertiţi la adevărul spiritualist, sau cel puţin la realitatea fenomenelor. – Faimoasa anchetă a Societăţii

dialectice, de la Londra. – Concluzii neașteptate. – Katy King, fantoma care se compacta în laboratorul lui Crookes, era o femeie adevărată. – Fotografii ale aparițiilor, unde îl vedem pe savant, fantoma și mediumul, perfect distincți. – O buclă din părul „fantomei”. – W Crookes, marele chimist, nu este nici păcălit, nici halucinat
Proiecția dublului sideral (ieșire în corp fluidic). – Moarte aparentă a experimentatorului. – Legătura simpatetică intermediară: ruptura sa ar provoca moartea imediată. – Virtute dizolvantă a vârfurilor metalice. – Hemoragie vitală. – Ieșirea în corp astral este o experiență temerară. – Adeptul care o practică trăiește două vieți în același timp, terestră și postumă. – Echilibru instabil. – De ce, în timpul somnului, ființa abmaterializată nu riscă nimic de obicei. – Căile nivelate ale Naturii. – Alte pericole deja semnalate, adeptul ieșit din corpul astral întâlnește alte pericole mai ciudate. – Șarpele lui Ashiah. – „Marile roți negre” – Sugere a lui Ionah, copleșire a lui Hereb. – Pericolul invaziei unei Larve. – Adeptul nu se mai poate integra în corpul său, sau trebuie să trăiască în partaj cu Invizibilul care s-a instalat acolo. – Șanse de nebunie, de posesie, de idioțenie sau de moarte. – Alienare mentală. – Coborârea în infernurile anticilor. – De ce, în vechile temple, această formidabilă probă putea fi încercată fără pericol. – Dwidja sau născut de două ori. – „Cel care trăiește în ciuda morții”. – Mentorul sau Telemacul Misterului. – Sărutul Dragonului de foc. – Mantoul lui Apollonius. – P’ur-b’u, instrument sacru, în Tibet, pentru a ditruge Larvele .....
Fantomele singurătății. – De ce Magii și vrăjitorii caută singurătatea. – Nu se renunță la umanitate decât pentru a trăi cu Dumnezeu sau cu Satan. – În singurătate, se trăiește în fața propriei Karma. – Schimburile de idei, de dorințe, de fluide, nu-l mai fac pe individ să comunice cu umanitatea. – Singurătatea călește caracterul; devenim rigizi, incorigibili .....
Originea fabuloasă a Larvelor: rabinii vor să vadă în ele copiii singurătății lui Adam. – De ce era interzis, în Grecia, să expui în fața flăcărilor rufe pătate de spermă sau de sânge. – Virtutea expansivă a sângelui; el debordează de o viață emfatică. – Fantomele sângelui. – Larvele pasionale; generarea și influența lor asupra ființei care le-a generat. – Arcane repercusive. – Larve ale nimbului individual, sau ale atmosferei secrete ale fiecăruia. – Esență a obișnuinței. – Obsesie, posesie și vampirism al Larvelor. – Larve ale medianei. – Grimase mincinoase ale ființei, blasfemii incoerente ale vieții universale. – Apendici astrali. – Larvele nu sunt nici Elementali, nici Cochilii (Kliphoth). – Natura parazitară a Larvelor. – Fiecare este ca fantoma unei Sosii vagi. – Arcanele singurătății. – Boli de lâncezeală. – Larvele, microbii și vibrionii Invizibilului; misionarii lui Hereb și ai lui Nahásh .....
„Orice gând este un suflet”. – Creații magice ale solitarului bun și ale celui rău. – Îngerii Cerului inferior. – Demonii răutății. – Gândul dimanizat devine o ființă, prin fuziunea sa cu un Elemental (Koot-Hoomi)(Kuthumi). – Aparițiii, în general. – Vârfurile metalice distrug coagulații Astralului. – Disoluția Lemurilor. – Criteriu sigur al manifestărilor spectrale .....
Larvele propriu-zise sunt lipsite de tip generic și, în consecință, de formă proprie. – Ele se decalchiază pe tiparul autorilor lor, sau pe modelul gândurilor sale. – Cum mediumul antrenat poate da tot felul de forme manifestărilor astrale. – Modalizări ale dublului etherat. – Invizibilii evoluează în nimbul mediumilor saturați de vitalitatea lor expansivă. – Ei se complac în această baie de viață risipită. – Artificiile lor pentru

a prelungi şedinţele. – Mediumi pasivi şi mediumi activi. – Fraude mediumnice; cauza lor. – Mediumnitatea este o boală .....
Diferite specii de Invizibili, meniţi să se manifeste. – Indigenii şi pasagerii Astralului Inferior. – Misionari excepţionali .....
Indigenii Astralului. – Miraje rătăcitoare, simple reflectări lipsite de personalitate şi conştiinţă; şi despre „Cartea Judecăţii" despre care vorbeşte Scriptura. – Despre elementali, aceşti arborigeni ai elementelor oculte. – Diferenţiere în speciile elementale. – Animalele Invizibilului şi animalele în Invizibil. – Sursa contradicţiilor dintre autori. – Rolul elementalilor în magie. – Buni servitori, prieteni periculoşi, elementalii sunt stăpâni deplorabili şi tiranici. – Răzbunarea elementalilor. – Elementarii, fiinţe umane descărnate. – Ei suferă, în această stare, tulburările purgatoriului. – Umbre sau carcase neînsufleţite, aceste cadavre fluidice. – Umbrele sunt rămăşiţe ale Elementarilor emancipaţi. – Umbra, atrasă în atmosfera astrală a unui medium, poate apărea şi poate strâmba unele dintre atitudinile familiare ale defunctului. – Daimonii răi, în sfârşit, sunt suflete iremediabil vicioase, private de scânteia divină şi care prelungesc starea sterilă a Elementarului. – Voinţa lor de a trăi cu orice preţ. – Aceşti daimoni nu sunt mai puţin mortali. – Pericole la care ne expunem evocându-i. – În cadrul indigenilor Astralului, trebuie să asimilăm produsele creaţiei umane, evoluate pe acelaşi plan: Conceptele vitalizate, Puteri colective fuzionale şi Dominaţii teurgice .....
Pasagerii Astralului: suflete umane care insistă să se încarneze, suflete glorificate şi îngeri misionari .....
Contrastele Ceremonialului Evocator .....
Bunul solitar tinde de obicei mai sus decât comerţul cu Spiritele. – El preferă practica Extazului în faţa celei ale Magiei ceremoniale. – Reintegrarea sub-multiplului uman în Unitatea divină. – Cele două reintegrări, în mod activ sau în mod pasiv. – Aceasta din urmă are nevoie de o abdicare a Minelui, care se topeşte în Sinele divin. – Starea primordială a Edenului, Spada lui Elohim şi bucuria lui Aôr Ain-Soph. – Reintegrarea pasivă a sfinţilor; reintegrarea activă a Titanilor. – Iisus Hristos şi Moise. – Este permis să ne bucurăm de iluziile terestre? Plăcerea. – „Homo sum et humanui nil a me alienum puto". – Reintegrarea activă este singura care suferă relativul. – Pericole ale reintegrării în lumea pasivă. – Raţiunea profundă a pericolului mânăstirilor. – Piatră de temelie a vocaţiilor comtemplative .....
Reintegratul Yoghi (unit în Dumnezeu); iniţiatul Dwidja (născut de două ori): Definiţii. – Cele două grade ale Extrazului activ. – Cărui mod extatic îi corespunde Ieşirea în corpul astral: informaţii inedite. – Ce „animale vii" îi indică Agrippa adeptului, în fază de bilocare, ca fiind evitate de către corpul său în catalepsie. – Grade corespunzătoare ale Extazului, în mod pasiv. – Vocea care vorbeşte în interior. – Cum să aspiri spre Absolut? – Murmurul Sinelui revelator. – Beţia spirituală. – Cărarea Paradisului. – „Stăpânul impersonal" sau „Prăpastia". – Vocea ameţelii. – Diferite maniere de a evoca acel Guru al iniţierilor supreme. – Sub ce simbol învaţă operele Înaltei Ştiinţe acest arcan? – Evocarea inteligenţelor celeste. – Exemple. – Comerţul cu Spiritele superioare şi Sufletele glorificate: nu este decât Iniţierea la al doilea grad. – La al treilea grad, Spiritele dispar pentru a face loc Spiritului Pur. – Toate barierele dispar. – Un text din Abraham Evreul .....
Copiii singurătăţii sexuale: Incubii şi Succubele. – Avertizările Mamei-Naturi. –

Defăimătorii legii sexelor. – Promiscuități degradante ale Invizibilului. – Consecințe ale celibatului radical: atrofiere sau obsesie. – Orice verb creează ceea ce afirmă. – Poluția nocturnă şi coşmarul. – Misterul lui Ephialte: boala „epidemică” dacă ar fi să-i dăm crezare lui Pierre le Loyer. – Locuri bântuite, *loca infesta* ale preotului Thyree. – Mănăstiri, din acest punct de vedere. – Evul mediu a trăit în galanterie reglată cu Invizibilii. – Hysterodemonopatia doctorului Calmeil. – „Boala diavolului” din Extremul Orient; relația misionarilor. – Cartea Părintelui Sinistraro d'Ameno, despre Demonialitate şi animalele incube şi succube. – Teze analoge ale Contelui de Gabalis şi ale Satirilor brute. – Posibilitate de coitus cu elementalii. – Mistere de nedreptate ....
Arcane echivoce ale Teurgiei antice: comuniune de iubire cu Zeii. – Vederi opuse ale preoților Bisericii primitive şi hierofanții gentilității. – O pagină foarte ciudată de Quantius Aucler. – Alcovul nupțial din al optulea turn al Babilonului: amantele zeului Belus. – Aventura Paulinei, vândută libertinului Mundus de către preoții lui Anubis. – Autopsia vechilor mistere. – Stare pneumatică a aleşilor. – Posedarea zeilor din Hades. – Sărutul şarpelui de foc. – Un text din Moise, referitor la iubirile dintre îngeri şi fiicele oamenilor. – Lege universală a sexelor; în ce cazuri de poate face abstracție. Universul androgin. – Plinul şi vidul. – Tatăl Divin şi Mama Celestă, Iod şi Hé, Spiritul şi Viața. – Nedreptate respectivă a celor două Principii, abstras unul de la celălalt. – Cele două fețe ale Cărții Misterului. – Un text sublim din Zohar. – Cei doi care nu fac decât unul. – Marele Arcan al Morții Eterne .....

CAPITOLUL III
ROATA NOROCULUI
A zecea cheie a Tarotului: Roata Destinului. – Platforma Sfinxului şi Roata Devenirii: Typhon coboară la stânga; la dreapta Hermanubis urcă. – Geniile antagoniste ale răului şi ale binelui. – Involuție şi evoluție; dezintegrare şi reintegrare universală. – alt punct de vedere, pentru explicarea aceluiaşi simbol; constituție ternară a oricărei ființe: Spirit, suflet şi corp. Polarizarea ființei .....
Arcana polarizării cuaternare: cerebro-genitală şi androginică. – Legea de sinteză general necunoscută. – Critica unui articol din Lotus despre polarizarea umană. – Indicații de detaliu; lege de ansamblu necunoscută. – Această mare lege, ținută secretă în templele antichității. De ce? -. Paşaport ezoteric. – Enunțare generală: masculul, pozitiv în sfera sensibilului, negativ în sfera inteligibilului; femeia, negativă în sfera sensibilului, pozitivă în sfera inteligibilului. Ambii, neutri în sfera mediană a fizicului. – Aplicare la omul terestru: la om, organul genital este masculin sau pozitiv, creierul este feminin sau negativ; la femeie, sexul este feminin sau negativ, creieul este masculin sau pozitiv. La ambii, plexul solar este punctul central echilibrant. – Definiții şi dezvoltări. – Creierul masculin al femeii dă germeni de idei pe care creierul feminin al bărbatului le elaborează. – Primii germeni ai civilizației mereu semănați de către femeie. – Schema polarizării cuaternare a ființei umane. – Aplicații la fiziologie ca şi la psihologie, ale legii bine cunoscute în fizică: contrariile se atrag, similaritățile se resping. – Misterul Simpatiilor şi Antipatiilor. – Sfera mediană a psihicului. – Despre Iubire, la bărbat şi la femeie: nuanțele distinctive: consecințe fecunde şi decisive ale principiului enunțat anterior. – Exemple doveditoare. – Iubirea, instrument de reintegrare. – Fuziunea complementarelor; restituirea omului la plenitudinea sa ontologică. – Androginul perfect devine un magnet cuaternar, căruia îi vom face o schemă. – Legea enunțată mai sus se numeşte în magie, *legea compoziției*

magneților. – Fabre d'Olivet face aluzie la ea în termeni voalați. – Pagină misterioasă a lui Éliphas Lévi, referitoare la legea secretă pe care o rezervă ezoterismului. – Cum Binarul dă naştere Quaternarului, care se restrânge prin ternar pentru a reveni la Unitate. – Mecanism al transformării schemelor. – Parolă ocultă; cheie care deschide toate uşile .....
Altă interpretare a Roții Norocului (Devenirii). – Tot ciclul temporal se înscrie acolo în mod simbolic. – Roata se învârte şi Devenirea ia naştere în cercul rotației sale. – Coborârea spiritului în materie; sublimarea seriei materiale spre recuperarea vieții spirituale. – Ființe cu viață dublă şi triplă .....
Ίγάντα ρεί, - „*Panta rei*" - spune Heraclit; totul curge. – Nimic nu este, totul devine. – Devenirea este condiția acestei lumi decăzute; vedem cum viitorul prinde contur. – Din trei puteri, generatoare ale Viitorului, nu admitem de obicei decât una. – Providențialişti, voluntari şi fatalişti. – Primii văd peste tot mâna lui Dumnezeu; voluntarii atribuie orice lucru inițiativei umane; cei din urmă, partizani ai determinismului strict, susțin că totul este necesitat de Destin, această lege care înlănțuie efectul de cauză. – Providență, Voință şi Destin (vedeți Fabre d'Olivet) colaborează la generarea Viitorului: tot misterul devenirii rezidă în regula mutualității lor fecunde. – Argumente rezumate ale celor trei şcoli exclusive .....
Sufletul uman, plasat aici jos între spirit şi corp, ca între un soț legitim şi un seducător întâmplător, determină, în funcție de conduita sa, ritmul vieții sale viitoare. – În ce măsură este supusă Voința angrenajului Destinului care este consecința căderii. – Reciprocități, constrângeri, repercusiuni, schimburi. – A evita multiplicarea punctelor de contact cu Destinul. – Cele trei sisteme pe care le-am menționat au fiecare dreptate într-o anumită măsură. – Viitorul, atribuibil pentru o treime fatalității Destinului, o altă treime inițiativei Voinței şi restul acțiunii Providenței. – De ce acțiunea providențială este mereu deghizată. – Iluzie de optică mentală. – exemple .....
Despre previziunea lucrurilor viitoare. – Numai Providența poate prevedea cu siguranță evenimentele ce vor urma, dar doar ca putere de a fi şi nu ca act împlinit. – Profeția, sau inspirația de sus. – Exemplu curios, în afara profețiilor canonice; profeția lui Orval. – Autenticitate şi atribuire a acesteia. – Text şi comentariu al profeției lui Orval. – Predicție stupefiantă a evenimentelor, din 1797 în 1873. – De ce concordanța încetează, după această dată, între evenimente şi pronosticuri. – Contele de Chambord, chemat la tron, în 1873, a rupt țesătura fatidică, rămânând surd la chemarea combinată a Providenței şi a Destinului? – Campania monarhică din 1873. – Înțelegere perfectă asupra constituirii. – Pretextul drapelului alb. – De ce Henri V nu a vrut să domnească? – Ipoteză în onoarea acestui prinț. – Este posibil ca el să fi crezut în dreptul Nauendorff? – Discuție pe această temă .....
Vizionara din strada Paradis. – Predicțiile domnişoarei Henriette Couedon. – Lucidă sau misionară celestă? – Identitate şi mai îndoielnică a inspiratorului său .....
Arte divinatorii aduse la principiile lor. – Doar Providența infuzează spiritul de profeție, pură de orice amestec; dar Verbul providențial este incoercibil. – Voința omului emite oracole contradictorii; de ce? – Din Destin reies toate artele divinatorii cunoscute. – Nomenclaturile lui Pierre Lancre şi ale lui Jean Belot. – Clasificare cuaternară a artelor divinatorii: 1. prin evocarea sau consultarea Invizibilului; 2. prin interpretarea semnăturilor naturale; 3. prin studiul combinațiilor artificiale (jocuri ale hazardului, etc); 4. prin fixarea prelungită a anumitor obiecte. – Aceste diviziuni,

deloc arbitrarii, nu au totuşi nimic absolut. – Exemple: Astrologia şi studiul Tarotului
Devenirea particulară a aparenţelor fizice. – Mutabilitate corporală, la fiinţele organizate. – Muncă neîntreruptă a ţesutului celular pe canavasul instabil al corpului astral .....
Generare şi mistere ale Fiinţelor colective. – Fenomene ciudate ale meselor turnante şi vorbitoare. – Formarea lanţului magnetic, această pilă generatoare de influenţe. – Magnetul magic al lui Paracelse, „magnetul interior şi secret". – Impregnare cu viaţă în lemnul mesei oraculare; integrarea Oracolului colectiv. – Ecce Deus! – O fiinţă invizibilă este acolo: ea gândeşte, raţionează, vorbeşte, răspunde. – Acest invizibil nu a „venit": el s-a format din toate piesele, ca o sinteză efemeră a persoanelor prezente; el nu va „pleca": va dispărea după ce va înceta acţiunea. – El nu reprezintă nici mai mult nici mai puţin decât suma inteligenţelor cooperante, adăugate într-una singură. – „Spiritele sunt ecouri" (Gasparin). – Termometru psihic şi mental, Oracolul dă temperatura morală a mediilor umane. – Constituirea lanţului fluidic: maximum, minimum şi mediu de randament. – Elemente negative, grupate şi străduite sub predominanţa unui element pozitiv. – Dezvoltarea gândurilor rudimentare .....
Teoria Oracolului mensal. – Unificarea atmosferelor secrete individuale: în acest mediu fluidic se va naşte, va trăi şi va muri oracolul. Din nimbul individual, populat de Lemuri, Miraje şi Larve parazitare. – Ascendentul astral al lui Paracelse nu este altceva decât acest curent de imagini vii, semnături ale pasiunilor şi ideilor dominante ale fiecăruia. – Legăturile dintre oameni: atmosferele fluidice se pătrund; lupta secretă a ascendenţilor. – Cum poate o personalitate să o absoarbă pe alta şi (cum se spune în magie) cum o poate antrena în vârtejul ei. – Imaginaţia, baza negativă a Ascendentului. – Forţa ascendentului nu mai rezidă în abundenţa imaginilor, ci în voinţa care le selectează şi le grupează. – Medium inconştient al oracolului mensal .....
Numeroase varietăţi de fiinţe colective. – Nu toate sunt efemere şi instabile ca Oracolul mensal. – Verbul creator al lui Adam, omul universal, înainte de cădere, Adam gândeşte fiinţe. – Nu a putut decădea decât subdivizându-se: el îşi recucereşte privilegiile prin integrarea socială .....
Entităţi colective de o putere şi o durată incalculabilă, create în ordinea politică sau socială. – Exemplu: Nemrodismul. – O pagină revelatoare a lui Saint-Yves (*Misiunea evreilor*) – Colectivii contrastează prin puterea lor şi prin durata lor; dar toţi se bucură de o existenţă şi de o conştiinţă proprie, fără ca indivizii, ai căror sinteză o formează, să piardă din personalităţile lor. – Arcanele mulţimii. – Colectivi de ordin intermediar
Generarea şi lupta marilor Colectivi explică multe dintre anomalii, cu privire la adunările politice. – Cum o reuniune de oameni drepţ şi umani poate fi o adunare nedreaptă şi feroce. – „Senatores boni viri, senatur vero mala bestia." (Tacit). – Revirimente ciudate ale sufletului mulţimilor. – Eugène Sue a cunoscut bine această instabilitate a cameleonului popular: episoade din *Evreul Rătăcitor* şi din *Misterele Parisului*. – Popularitatea. – Cum să unifici sufletul multiplu şi divergent al mulţimilor. – Secretul lanţului magic. – Marele Arcan. – Cum dă naştere lanţul magic magnetic la Colectivi puternici. – Egregorii. – Colectivii, rectori ai agregaţiilor impersonale: Puteri politice, ordine religioase, societăţi secrete. – Cum se creează Egregorii sub un nume nou, un corp social nou .....
Reluarea unui exemplu deja produs în volumul anterior. – Supravieţuirea ordinului Templului. – Ordinul fiind nimicit, sufletul colectiv este acolo şi veghează, paznic al

unui cuvânt de ordine. – Dubla deviză a Templierilor: L P D (*Lilia pedibus destrue* – *Latro pontifex deleatur*). – Artizanii răzbunării templiere. – Prima tentativă: Adam Weishaupt şi Ordinul Iluminaților. – Răspândiți în Germania, moştenitorii lui Jacques Molay se reformează în Franța. – Explozie formidabilă a Revoluției franceze. – Ca evoluție în procedeu: lumea tinde spre un nou echilibru. – Împlinirea dublului program al templierilor: antimonarhic şi anticlerical. – Revoluția se semnalează prin conflictul marilor Colectivi umani. – Sufletul templier se încarnează în marea Societate Iacobină. – Încarnare timpurie a altor egregori; ei sunt bătuți pe plan terestru: Călugării se împrăştie şi Durdulia este sacrificată. – Bătălii ale Egregorilor în Convenția națională. – Strivirea girondinilor; căderea neaşteptată a lui Danton; Robespierre moare în sfârşit; reacția devoratoare a lui Thermidor. – Voințele individuale sunt neant, când voințele generale se izbesc şi se sparg în Eterul furtunos. – Pionii de carne pe eşichierul social. – rolul secundar al inițiativelor individuale, în asemenea furtuni colective. – Mobiluri complexe la care se supune sufletul mulțimilor. – Viața individuală în viața colectivă. – Indivizii rămaşi liberi pot, grupându-se, să genereze noi Egregori. – Folosirea conştientă sau inconştientă a lanțului simpatetic. – Exemplu peremptoriu: tentativa lui Babeuf şi leagănul socialismului .....
Entitățile colective în Ordinul religios. – Reticențe şi rezerve ale autorului. – Dominațiile teurgice. – Teurgia: o pagină remarcabilă a lui Éliphas Lévi. – Teurgia decadentă şi înalta teurgie a lui Prophyr şi Iamblicus. – Teurgia de lumină respinge sacrificiile sângeroase, caracteristice misterelor degenerate. – Teurgia clericală; magi politicieni ai Antichității orientale. – Zeii națiunilor aveau o existență reală: erau Entitățile colective ale religiilor. – Prima funcție a Sacerdotului consta în a crea, a hrăni şi a întreține zeii. – Adevăratul sens al cuvântului Idol „Omnes dii gentium daemonia" (Psalmi). – Lanțul magic al voliținii adoratoare, dimanizat de credință. – Marea operă teocratică nu este decât transpunerea religioasă şi extensia acestui lanț de simpatie, în cercul căruia vedem cum se naşte oracolul meselor vorbitoare. – Pila psiho-dinamică. – Formarea şi dezvoltarea Ființei potențiale din lanțurile simpatetice durabile. – Zeii rezidau în idoli de lemn sau de metal? – Corpul fluidic al Entităților colective .....
Apariții ale zeilor, în templele vechi. – De ce sacrificatorii îşi furau capul. – „Nemuritorii" politeismului nu au fost deloc avari în manifestări. – Viziuni radioase şi spectre terifiante. – Umbre care populau sanctuarele şi păreau legate de altar. – Forme lemuriene evoluând în atmosfera ocultă a Egregorului colectiv. – În temple şi în criptele antichității, vizitatorii spirituali din orice ierarhie găseau un azil convenabil pentru naturile lor. – Demonii inferiori se acopereau acolo cu sânge condensat, vizitatorii de dincolo de cer îşi puteau cere un corp de lumină, de muzică şi de tămâie. – Utilitatea practică a sacrificiilor: aburul de sânge poate suplimenta fluidul mediumilor, pentru a le permite invizibililor să apară. – Cât priveşte parfumurile, ele nu puteau acoperi vizitatorii decât cu un contur artificial şi înşelător, cu o aparență de corp fără viață. – Doar provocând extazul la senzitivi, parfumurile consacrate improvizau mediumi. – Exteriorizarea sensibilității şi experiențele Colonelului de Rochas. – Forța psihică emană din corpul extaticilor. – În acest fluid disponibil, Ființele de dincolo se scaldă şi se manifestă. – Raritatea apoteozelor autentice .....
Legea sacrificiilor sângeroase, universal sancționată de către antichitatea sacerdotală –

Moise, nu a inovat deloc sub acest raport: cultul său apare, în primul rând, ca un cult de sânge. – Ritualurile sângeroase ale legii mozaice. – Iehova îşi rezervă monopolul sângelui vărsat, care este „o ofrandă cu un miros foarte plăcut”. – Sacrificii umane frecvente în Israel, de la sacrificiul lui Abraham, până la cel al lui Jephte. – Numeroase exemple de sprijin. – Despotul implacabil care comandă aceste orori nu poate fi decât Ihoah Elohim .....
Misiune excepţională a lui Moise. – Moise, un titan mai mult decât un sfânt. – În degenerescenţa universală, rolul său este de a modela huma umană, pentru a imprima în ea sigiliul divin. – Opera colosală a acestui teocrat: a improviza poporul lui Dumnezeu! Nu era o sarcină mediocră, nici dintre cele care pot fi îndeplinite prin blândeţe şi milă. – Moise a fost chirurgul lumii vechi: el a garantat, printr-o operaţie violentă, vindecarea umanităţii. – De ce acest cult de sânge în Israel. – Adonai se poate complace în sângele vărsat pe altarul său? – Minuni şi mistere ale teurgiei mozaice. – Magia ceremonială a lui Moise. – Construcţia secretă a Arcăi şi a Sanctuarului. – Ştiinţă colosală şi măiestrie operatoare. – Aliatul celest al lui Moise, Interlocutorul său Celest. – Entitatea colectivă a marii Comuniuni a Sfinţilor (viziunea de pe Sinai). – Vicii şi virtuţi ale rasei evreieşti. – Is-ra-el, manifestare strălucitoare a lui Dumnezeu. – Succesorii lui Moise: eclipsa luminii lui Elohim. – Abominarea în Locul Sfânt. – Multiple legături religioase ale lui Moise cu Invizibilul. – Absolutul Divin – Ihoah Elohim, Verbul etern. – Egregorul marii Comuniuni doriene. – Coloanele Elementalilor şi ale Lemurilor, destinate operelor de magie sacerdotală. – Nuanţe cu care Moise nu şi-a încurcat poporul. – Rezerve ezoterice ale Doctrinei sale. Pentru poporul evreu, orice lucru, bun sau rău, iese din dreapta lui Iehova. – Centralizarea divină: avantaje şi inconveniente ale acestui sistem. – Adevăratul Egregor: Mihail. – *In sole posuit Seus tabernaculum suum*. – Identitatea omului ideal şi a lui Dumnezeu manifestat. – Substituţie divină. – Zeificare exoterică a Aliatului celest. – Piatra cubică. Moise şi Iisus Hristos. – Prejudicii din Sepher Toldos. – La Comuniunea Sfinţilor, se opune sinagoga perverşilor. - În faţa lui Mihail se ridică Samael. – Colectivul caco-psihic. – Acesta poate fi corpul astral totalizat al uni Entităţi colective umane. – Strofe ciudate din Saint-Yves .....

CAPITOLUL IV
FORŢA VOINŢEI
A unsprezecea cheie a Tarotului: Forţa. – O tânără închide în ambele mâini gura unui leu furios. – Detaliu ciudat al emblemei. – O corecţie a lui Etteilla. – Peruchierul Alliette, devenit astrologul Etteilla „astro-fil-astru şi restaurator al Cartomanţiei Egiptenilor”. – Etteilla şi Tarotul: o ediţie purificată de arcane. – Sens ezoteric al emblemei. – Putere a voinţei asupra Astralului, pentru care Leul este unul dintre animalele hieroglife. – Optul culcat, ∞, şi simbolul Vieţii universale. – Frontierele cosmice ale acţiunii volitive .....
Voinţa, una dintre cele trei mari Puteri conducătoare ale Universului. – Suveranitatea omului universal în Paradis, înainte de cădere. – Voinţa lui Adam îi realiza toate gândurile: el popula de creaturi sfera activităţii sale şi putea, printr-o singură volităţiune, „să le conducă pe acestea de la fiinţă în neant şi din neant la fiinţă”. – Citat esenţial din Fabre d’Olivet. – Căderea omului i-a răpit, în aparenţă, această prerogativă qvasi-divină; el poate totuşi, de aici de jos, să o recapete într-o anumită măsură. - Eva, simbolul facultăţii volitive. - „Vei naşte în durere”; interpretarea ezoterică a acestei sentinţe. – Diminuare calitativă şi cantitativă a forţei lui

Adam, prin diseminarea şi ascunderea învelişurilor sale .....
Forţa Voinţei se decelează până în elaborarea corpului fizic, această închisoare a sub-multiplului uman. – Edificarea inconştientă a corpului. – Conştientul şi cele două inconştiente. – Arhitectul şi muncitorii. – Antreprenorul construcţiei este corpul astral
Despre facultatea plastică, această matrice psihică a corpului astral. – Contradicţii în noţiunile referitoare la corpul astral. – Facultatea plastică, instrumente de punere la punct a sufletului, pentru diferitele medii pe care le traversează. – Atât timp cât sufletul nu se încarnează, corpul său astral se condensează sau se subtilizează, în funcţie de mediu. – În munca de încarnare, corpul astral se naturalizează, compatriot al organismului: el va împărţi de acum destinul acestuia. – Când sufletul îl va părăsi, corpul astral se va dezagrega în mod paralel. – Atunci facultatea plastică va trebui să îi ţească sufletului lăsat gol, un nou corp subtil, convenabil pentru noul mediu unde a pătruns. – O anumită şcoală vrea ca acest corp astral să nu preexiste fetusului. – Despre corpul glorios, care nu este corpul astral. – „Carul subtil al sufletului”. – Facultatea plastică ţesând corpul astral, se supune voinţei colective a speciei pentru trăsăturile generale, voinţei individuale pentru trăsăturile particulare .....
Omul esenţial constituie sufletul Cosmosului integral: orice viaţă emană din el, orice substanţă emană din a sa, în mod direct sau indirect. – Un text al lui Moise: Adam numeşte animalele; sensul simbolului. – Toate fiinţele inferioare provin de la Adam. – Atomi dispersivi ai substanţei sale corupte. – Umanitatea terestră, provenind din animalitate, despoaie violent acea *anima bruta*. – Cercul „Satelitului impur” (Lumina Egiptului) .....
Teoria semnăturilor naturale. – Limba semnăturilor (Q. Aucler) – Semnăturile şi şcoala lui Paracelse. – Oswald Crollius şi cartea sa *Adevărata şi via anatomie a Lumii mari şi mici*. – Crollius apreciat de către Éliphas Lévi. – Artele divinatorii ca studiu al semnăturilor spontane. – Chiromanţia aleasă ca exemplu: critica chiromanţiei; frontierele sale raţionale .....
Virtutea configurativă a Astralului, din care fiecare val este o pagină revelatoare a Cărţii universale a vieţilor. – Locuitorii Astralului inferior; sufletele în curs de încarnare. – aceste suflete caută să escaladeze citadela fizică; ele lasă pe materie amprenta urcării lor. – Experienţele lui Aksakoff: mulaje de mâini fluidice. – Experienţa domnului de la Violette: amprente cristalizate de frunze de urzică pe sticla unei leşii de cenuşă de urzici expusă la frig. – Gaffarel şi teoria sa despre Umbrele morţilor. – Gaffarel şi Gamahes sau Camaieux. – Descriere şi exemple ale acestui fenomen. – Miracol divin sau miracol diabolic? – Teoria lui Gamahes: fotogravuri ale mirajelor rătăcitoare. – Iconogenie spontană. – Amprente ale semnăturilor naturale în materie modificată sau făcută receptivă prin eterizare. – Alte amprente de semnături misterioase. – Arborele cu zece mii de imagini şi povestirea părintelui Huc. – Baronul de Guldenstubbe şi semnătura directă a Spiritelor. – Eugene Vintras şi minunea hostiilor stigmatizate şi sângerânde. – Stigmatele extaticilor. – Minuni ale credinţei şi ale dorinţei. – Apropiind descoperirea domnilor Focachon şi Liebeault (poză a unui vezicatoriu prin sugestie) şi cea a domnului de Rochas, (exteriorizarea sensibilităţii), ajungem să explicăm producerea stigmatelor mistice. – Încă un cuvânt despre marii Colectivi umani .....
În magie, orice forţă rezidă esenţialmente în Voinţă şi în Credinţă. – Eroul, omul de voinţă; misticul; omul de credinţă; adeptul, omul de credinţă şi de voinţă în acelaşi timp. – Dorinţa însăşi este creatoare, ca formă obscură a voinţei .....

Un episod instructiv din *Crocodilul* lui Saint-Martin, epopee puțin cunoscută şi puțin apreciată a teosofului Ambroise. – Sens simbolic al principalelor personaje: Doamna Jof, Sedir, Ourdek, Rachel, în sfârşit Eleazar. – Crocodilul, emblemă egipteană a lui Nahásh şi a Astralului inferior. – O bătrână înghițită (Atalante). – Peregrinările lui Ourdeck. – Alegorie revelatoare .....
Misterele lui Antalante (de Saint-Martin). – Cuvinte păstrate. – Predicator într-un templu. – Dublu curent de cuvinte blasfematoare. – Hierofantele. – Peştera magicianului negru. – Masa pentagonală, fotoliul şi cele paisprezece scaune. – Acoliții şi maestrul absent. – Cartea de fier. – Pact de nelegiuire. – Manifestarea numelui lui Eleazar. – Întoarcerea inopinantă a Hierofantelui. – Multiplicarea maimuțelor: oamenii răului sunt devorați. – Maimuțele se devorează între ele. – Ourdeck salvat în mod miraculos .....
Explicarea Misterelor lui Atalante, referitoare la folosirea Voinței în scopuri rele, prin magie. – Maşina infernală dispusă într-o cavernă. – Cele cincizeci de trepte de umbră. – Pentagonul şi pentagrama. – Steaua bună şi steaua rea. – Instrumentele şi mobilele de fier. – Lanterna pentagonală, piatra neagră luminoasă şi hieroglifele de abominare. – Estada şi maimuțele de fier. – Masa eliptică, emblema cercului rău. – Lanțul magic şi misterele sale. – Aplicația lanțului magic. – Mari inițiați şi mari magicieni. – Cartea de sânge, mereu deschisă, a Iluminismului negru. – „Societatea Independenților". – (Templul, parvisul şi sanctuarul, după misticul Eckartshausen). – Multiplicarea maimuțelor de fier: răul colcăie în incinta răului însuşi. – Tromba repercusivă şi şocul reciproc. – Suicidul sateliților răului. – Aceeastă pagină din Saint-Martin îl descrie foarte bine în magia ceremonială. – Saint-Martin, maestrul său Martines de Pasqually şi cartea lui Papus .....
Despre Voință în Magie. – Magia se practică direct (prin acțiunea corpului astral asupra fluidelor imponderabile); indirect (prin imperiul Voinței asupra Invizibililor). – Magicieni, mediatori activi şi mediumi; magicieni pasivi. – Despre Magnetism: el poate fi în egală măsură conceput în mod activ sau pasiv; doar acesta din urmă este în legătură cu acest capitol. – Magnetismul este „Cheia Ştiinței Oculte"? (Du Potet). – Mesmer şi sistemul său. – Rezumat teoretic al celor XXVII de propoziții. – Moştenitorii lui Mesmer. – Puysegur şi ulmul lui Buzancy: naşterea somnambulismului. – Faria fermecătorul. – Minuni adiacente magnetismului. – Liebeault, Focachon şi Rochas. – Şcoala din Nancy. – Sugestia nu datează de ieri. – Acțiunea medicamentelor la distanță în evul mediu. – O descoperire a lui Edison. – De ce şi cum în sugestie (vezi capitolul V din lucrarea noastră). – Orice gând este un suflet. – Responsabilitatea practicienilor sugestiei .....
Fascinația, fenomen sugestiv. – Preotul şi breviarul său (fenomen raportat de Bodin). – Teoriea fascinației. – Toba fermecată şi izvorul miraculos (fenomen povestit de Nynauld). – Sugestia mentală şi virtualitatea semnelor analoage. – Miracole ale sunetului în magie: legende instructive; fakirii şi forța mentras; armonica iluminaților; clopote şi sunetele lor armonioase; generatorul Keeley şi forța „intereterică". – Fenomenul tamburinei .....
Teoria semnelor de sprijin, complementară celei a semnăturilor spontane. – Verbul, în ocultism: volițiune definită, etalată pe o emblemă care o confirmă. – Doctrina semnului după Éliphas. – Cheia de boltă a magiei ceremoniale şi a cultelor religioase. – Abuz posibil al teoriei Semnului magic. – Traducere şi transmitere a ideii prin semn.

– Telepatie, telegrafie psihică şi precipitare a scrierilor. – Magia cuvântului şi a gestului. – Forța clişeului. – „Religia nu este decât un gest” (Musset). – Odată fixat gândul şi tradus prin semn, acesta serveşte pentru a-l proiecta. – Virtutea supremă a semnului: dimanizarea efortului solitar, prin evocarea voințelor conforme. – Folosirea semnului întinde lanțul magic şi îi evocă Egregorul. – Pentagrama şi cercul evocărilor. – Minuțiozitatea ritualică, în magie ca şi în religie; inflexibilitatea ceremonialului. – Citate remarcabile ale Threiciei. – Lanț de aur legând pământul de Cer. – Ghirlande de semne evocatoare. – Riturile nu sunt efectuate decât din cauza naturii imperfecte a umanității asupra căreia magistul vrea să acționeze. – Yoghinii se pot lipsi între ei de semnul exterior. – „Spiritul se îmbracă pentru a coborî şi se despoaie pentru a urca” (axiomă cabalistică) .....
Din nou semnul de sprijin. – Pantaclele. – Paracelse le reduce la două esențiale: stele Macrocosmosului şi Microcosmosului. – Traducere inedită a unei pagini din Paracelse (Filosofia Ocultă). – Folosirea celor două Stele în magie. – *Quod superius, sicut est quod inferius*. – Virtutea pantaclelor, în mâna unui adept. – Semn de recunoaştere dintr-o lume în alta. – Precipitate, în astral, a pantaclelor arse pe altarul parfumurilor. – Precipitare electrică: schiță arsă a pantaclelor, obținută cu ajutorul maşinii lui Holtz. – Steaua strălucitoare a lui Solomon. Electrizată în permanență; Stea înflăcărată, electrizată în etape. – „*Ignescunt signa deorum*”. – Amulete şi talismane. – Teoria materialistă a lui Etteilla. – Monogramele medicale ale Arhidoxelor magice (Paracelse). – Confecționarea şi teoria unei medalii talismanice a Soarelui. – Originea talismanelor este poate la Gamahes. – Exploatare industrială a talismanelor. – Pretinşi ocultişti operează pentru bani. – Doctrina şi binefacerile sale se dau sau se refuză; dar nu se vând niciodată .....
Magia este exercițiul puterii creatoare, recuperată de aici de jos. – Producția tuturor pieselor de obiecte materiale, prin obiectivarea Protilului. – Este acel *nec plus ultra* al magiei terestre. – Obiecte devenite invizibile, prin eterizare. – Descrierea şi explicarea fenomenului. – Aduceri; obiectul, eterizat în timpul trasnportării sale, redevine vizibil în punctul de sosire. – Materia trece prin materie. – Flori dezintegrate şi reintegrate. – Eterizarea corpului uman: mediumul Home, dispărut în pragul unei uşi închise, se găseşte leşinat în partea cealaltă. – Fenomene reale şi cu adevărat de neînțeles. – Nu vă grăbiți niciodată să strigați absurdul. – Fabre d’Olivet magician: o scrisoare trimisă împăratului „în corp astral”. – Fabre d’Olivet terapeut; sfidarea domnului Montalivet; mănuşa este aruncată. – Fabre d’Olivet sibarit: cărțile sale îl găsesc în fotoliul său.

Levitația: deplasarea vizibilă şi suspensia aeriană a obiectelor. – Levitația corpului uman; experiențele lui Home. – Eglington îi arată țarului fenomenul levitației sale; povestire a mediumului. – Țarul „sub picioarele” unui englez. – Experiențe frecvent observate în India: ridicarea fakirilor .....
Voința în rău. – Nu ritualzăm magia neagră. – Dreptatea imanentă a lucrurilor. – Amenințarea şocului reciproc. – Paradoxul mandarinului, atribuit lui Jean-Jacques. – Ipoteza nebunească poate deveni realitate. – Scutul ocult. – Spada lui Damocles .....
Voințe individuale sau colective, în bine şi în rău. – verbele creatoare. – Binecuvântări, anateme. – Excomunicarea este actul de a expulza un om dintr-un grup viu pentru care era o celulă. – Excomunicarea, sentință capitală. – Pentru a conjura verbul de reprobare trebuie să te afiliezi, în fapt sau în intenție, la un alt grup – Misterul lanțurilor magice. – Martines de Pasqually şi bătăliile sale oculte, la solstiții

şi la echinocţii. – Detalii despre ritualul martiniştilor (amintiri ale baronului de Gleichen). – „Sferturile de cerc” şi „cercul de retragere”. – Experienţele domnului d’Hauterive, criticate de către Saint-Martin. – Domnul de la Chevallerie, angajat în mod imprudent în lupta cu planul astral, este aproape de moarte. Maestrul său absent (Martines) îl salvează inspirându-l în momentul pericolului. – „NU trebuie să bravăm opinia”. – Lanţul simpatetic şi legile electricităţii. – Virtutea cercului în magie .....
Excomunicarea solemnă, gen de maleficiu sacru. – Efecte teribile ale excomunicării, în epocile de intransigenţă şi de credinţă militantă. – Vrăjirea sacră, după Adolphe Bertet (Apocalipsa dezvăluită). – „Condamnările capitale” ale Bisericii, după Josephin Peladan (Istar): lanţuri monastice bisexuale. – Cheile lui Hermes încrucişate cu cele ale Sfântului Petru. – Sabia magică este făcută pentru braţul servitorului servitorilor? – Nu s-ar putea folosi de ea în mod legitim decât pentru apărarea unui Ordin social unde Ştiinţa şi Credinţa ar fi readuse la unitatea lor de sinteză .....
Despre vrăjire, care este răul prin excelenţă. – Descoperire a colonelului de Rochas. – El va face parte din descoperirile lui Rochas ca şi magnetismul: Ştiinţa oficială va pune stăpânire pe ele, pentru a le reboteza. – Blestemul şi ochiul rău. – Vrăjire în Annam: lancea înfiptă în umbra victimei. – Despre umbra corporală din punct de vedere magic. – Vrăjirea bohemienilor: „a înfige cuţitul” (Romes, de J-A Vaillant). – Scopelismul. – „Aceasta este o piatră în grădina mea”: originea acestui dicton .....
Experienţele lui Rochas despre vrăjire. – Relatarea autorului. – Placa fotografică sensibilizată. – Păpuşa de ceară. – Fenomen al stigmatului prin repercusiune (15 octombrie 1892). – Rochas fizician. – El va verifica, una câte una, noţiunile tradiţionale ale ocultismului. – Pericolele acestui gen de experienţă. – Vrăjire imediată: vrăjire pe termen lung. – Accident neprevăzut, povestit de către Rochas: apă sensibilizată răspândită într-o noapte de iarnă. – Reversibilitate posibilă şi funestă pe această temă, în cazul de sensibilizare a plăcilor fotografice. – Experienţele domnului doctor Luys: transfer al unei stări neurologice pe un subiect sănătos, căruia îi sunt aplicate remedii. – „Frecţie la un picior de lemn”, proverb justificat prin medicina paracelsică. – Teoria vrăjirii. – Teoria legii şocului reciproc. – Beneficiul sau sortilegiul prin fluide otrăvite. – Cu ce lichid misterios îşi stropeau gogii vrăjitorii din Brie. – Exemplu de vrăjire populară, raportat de Cahagnet. – Cum să te fereşti de maleficii .....
Fenomene compozite în care forţele Naturii se supun în faţa verbului uman. – Ministerul Omului-Spirit. – Semne precursoare ale apoteozei adamice .....

CAPITOLUL V
SCLAVIA MAGICĂ
A douăsprezecea cheie a Tarotului: Spânzuratului: sensul emblemei. – Gloriile şi misterele sclaviei magice. – Dublă interpretare: sclavia spiritului, sclavia materiei. – Tahu sacru; în Tarot, această hieroglifă reapare, la încheierea tuturor ciclurilor, majore şi minore. – Arcanul XII se referă la omul coborât în decăderea cărnii .....
Încarnarea sufletelor; captivitate prevestind cea mai dură sclavie. – Proba lui Psyche: flacăra sa vie pare să se stingă în mocirla terestră. – Capcana lui Venus, a Afroditei sau a lui Ionah. – Sub aceste diferite nume, Marea Seducătoare exercită cele două funcţii paralele. – Pentru a capta sufletele, pentru a cupla corpurile, mijloacele sale nu variază deloc; Dorinţa este vocea sa mângâietoare şi capcana sa este Voluptatea .....
Agonia existenţei aromale: o tulburare senzuală invadează sufletele; ele se lasă

antrenate în torentul generațiilor. Un vârtej voluptos le acoperă oroarea decăderii. – Încarnarea lor este mereu imediată? – Suflete în curs de încarnare; ele devin jucăria Şarpelui fluidic al lui Ashiah. – Ele pot influența mediumii. – Ele obsedează cuplurile îndrăgostite, desemnate să le ofere un corp. – O pagină ciudată de Louis Menard .....
Preexistența sufletului, slăbiciunea sa, naufragiul său în prăpastia materiei, bine cunoscute din toate timpurile, de către adepții oricărei şcoli. – Cum a pus stăpânire arta pe aceste noțiuni pentru a le traduce în mituri şi în simboluri. – Legenda mozaică a Paradisului; cât de veche este originea sa. – Mituri analogice: Pandora, Proserpina, Psyche, etc. – Fabulele simbolice ale decăderii constituie baza tuturor misterelor antice. – Este peste tot povestirea unei catastrofe degradante, ataşată promisiunii unei reabilitări. – Misterele lui Eleusis: răpirea Persefonei (Proserpinei), de către Aidonee (Pluto). Intervenția lui Demeter (Ceres); călătoriile sale. – Persefona în infern: ea a mâncat trei semințe de rodie. – Sentința lui Zeus (Jupiter). – Persefona va trăi şase luni pe an în infern şi şase luni în Cer: Simbolul existențelor alternate .....
Misterul Naşterii. – Proba terestră şi încarnarea sufletelor. – O pagină frumoasă din Saint-Yves .....
Inițierea, această trezire a sufletului în somnambulism aici jos, figurativă pentru moarte şi existența postumă. – Adeptul (după Stobbee) oferă avan-gustul reintegrării. – Naşterea, moartea adevărată; inițierea, renaşterea în spirit. – Epoca inițiaților .....
Încorporarea materială a sufletului nu îi compromite legăturile cu lumile superioare; dar ea îl condamnă la servituțile lumii materiale. – Jugul Destinului. – Posedarea sufletului de către Natura-naturată. – Macrocosmos şi microcosmos; analogie. – Formarea corpului fizic; compromis între Puterile Cerului şi pământ. – Legături invizibile leagă fiecare celulă, fiecare fibră, fiecare organ, de diferitele regiuni ale Universului, care le sunt analoage. – Cunoaşterea acestor raporturi; punerea lor în aplicare: Magia naturală a vechilor autori. – Supranaturalul nu mai există; ceea ce este Natura totală, marea Isis a sanctuarelor. – În sânul profund al acestei Mame universale, trăiesc şi se mişcă toate ființele finite, până la cei mai sublimi arhangheli ..
Magia naturală, după Porta – Minuni. – Fizică ocultă. – Bagheta divinatorie şi cartea abatelui de Vallemont. – Minunile lui Jacques Aymar. – Minunile fermecătoarei Maia, regina aparențelor. – Beția Naturii primăvara; marele jubileu al lui Eros şi al Cybelei. – Legăturile mistice şi fiziologice care leagă omul de Marele Toth se fac simțite atunci. – Simfonia Cosmosului total. – Extaz revelator .....
Scalvia Magică, în expresia sa naturală şi spontană. – Cum se traduce pentru noi: sugestii ale materiei: foamea, setea, somnul, apetitul brutal. – Simpatii şi antipatii. – Omul crede că optează liber, când se supune acestora din urmă. – În ce măsură suntem liberi? – Libertate potențială, doar pentru o treime; trebuie să o dezvoltăm. – Aliindu-se cu Providența, omul îşi dublează domeniul său liber originar. De ce. – Piedicile Naturii naturate; omul nu le poate rupe. – Le poate reduce la minimum de împotrivire
Tributul sexual: poate fi eludat? – Înțeleptul îi comandă cărnii. – El a învins-o pe Maia. – Atotputerea relativă care rezultă .....
Prescrierea de abstinență (magică sau sacerdotală). – Motive pozitive şi non sentimentale ale acestei prescripții. – Abstinența de la anumite alimente; Moise şi hierofanții gentilității, de acord pentru a le proscrie. – Sângele este folosit pentru a lega corpul şi sufletul: citat ciudat din Porphyr. – Critica opiniilor lui Porphyr. – Învățăturile Înaltei Magii, pe tema virtualităților cărnii şi sângelui. – Speciile lumeşti

şi nelumeşti, după Moise şi Pytagora. – Clasificări fondate pe semnăturile naturale .....

Regimul rațional al abstinențelor: litera moartă a pus stăpânire pe el. – Reglementări puerile şi prohibiții excesive. – Generalizarea regulilor excepționale. – Posturi şi macerații. – Celibatul ecleziastic. – Cultul exterior a corupt peste tot spiritul Științei Secrete. – Doctrină eronată a „Sacrificiilor meritorii" şi a „Mortificărilor plăcute lui Dumnezeu." .....

Pitagora, foarte sever în alegerea alimentelor. De ce? – Corpul astral este „carul subtil". – Mecanism de elaborare a corpurilor glorioase. – Neînțelegeri în acest sens, chiar şi printre discipolii lui Pitagora. – Clasificarea ezoterică a alimentelor permise sau interzise. – Pitagora îl completa pe Moise în acest sens. – *Fabis abstine*: semnătura kteina a florilor bobilor. – „Porțile infernului" .....

Rezumat al semnăturilor spontane. – Produsele periculoase ale celor trei regnuri poartă înscrisă în forma lor exterioară mărturia răutății lor latente: orice Cain poartă un semn pe frunte. – Exemplu: caracatița şi scorpionul, etc; păsările de pradă, marile feline. – Analiză rapidă a formelor vegetale: - Beladona, Mandragora, Datura, Măselarița: - Cucutele şi Joianul şofranat; - laptele cucului; - virnațul şi sabina: - aconitul, degețelul, brânduşa de toamnă; - Arum maculatum; floarea broştească, etc.. – Semnături minerale: rugină revelatoare; forme cristaline, etc. – Adeptul ştie să citească pe scoarță proprietățile substanțelor .....

Toxicologia făcea parte din ştiințele oculte. – Fari nefas. – O oroare sacră învăluia arcanele acestei ştiințe. – Jurământul lui Heliodore. – Toxicologia, aşa cum o înțelegem noi, nu era decât o secțiune a vechii ştiințe a veninurilor. – Otrăvurile sufletului, spiritului şi voinței. – Acțiune binefăcătoare sau nefastă a produselor naturale asupra corpului astral, această legătură reglatoare a vieților. – Ştiința semnăturilor este cea a corpului astral: dublu control, a priori şi a posteriori. – Purul şi impurul. – Variații ale corpului fluidic; el se subtilizează sau se îngroaşă; uneori se denaturează. – Chrysopee a învelişului uman. – Marea operă de imortalitate; apoteoza postumă .....

Cele patru forme de sclavie magică: ea se concepe *elementar* (supunere în fața materiei), *hiperfizic* (repercusiune a lemurilor nimbului, forța obişnuinței), *ominal* (servitute magnetică), în sfârşit *spiritual* (servitute medianică). – Această repartizare în patru clase nu are nimic absolut; exemple. – Noi am tratat anterior cele două prime moduri de sclavie; le abordăm pe ultimele două .....

Sclavia ominală le implică în mod virtual pe toate celelalte; de ce. – Omul activ pe toate planurile. – Practicile magnetismului ne oferă tipul cel mai obişnuit al dominației pe care omul o poate dobândi asupra semenilor săi .....

Magie psihică; sufletul acționează direct asupra sufletului, în ciuda distanțelor. – Inegalitatea actuală a sufletelor. – Fenomenul puțin comun al Substituirii de personalitate. – În ce diferă acest fenomen față de Sugestie. – În primul caz, nu ființa influențată este cea care acționează ci experimentatorul care acționează în ea şi prin ea. – Substituire psihică în India. – Răpirea lui Carpena în Mathias Sandorff, de Jules Verne .....

Sugestia propriu-zisă. – Tot gândul este un suflet. – Dinamizarea gândirii; vitalizarea sa, prin căsătoria sa cu un Elemental. – Entitățile foarte diferite care evoluează în nimbul omului, sunt transmisibile de la un individ la altul. – Acolo se bazează principiul sugestiei. – Obsesie şi posesie sugestivă. – Auto-sugestie. – Despre rolul secundar al somnului provocat, relativ la sugestia transmisă. – Hipnoza nu mai este

indispensabilă, pentru ca sugestia să reuşească. – Sugestia nu constă doar într-o idee transmisă: în spatele ideii, există o forță. Daimoni ai sugestiei .....
Condiții pentru ca o sugestie să reuşească: gând vitalizat; - voință mai energică decât cea a subiectului; - Raport fluidic stabilit dinainte .....
Fenomenul hipnozei, deloc indispensabil reuşitei sugestiei, dar adjuvant. – Beție astrală. – Subiecți refractari. – Subiecți predestinați .....
Obsesie sau posesie a unui individ de către o entitate parazitară. – Tiranie infinitenzimală sau completă, periodică sau continuă, efemeră sau durabilă. – Exemple. – Ființe potențiale care mor manifestându-se. – Posesie totală: caz de nebunie, de monomanie, de idioțenie. – Un intrus se instalează în căminul sufletului. – Alienare mentală. – Antagonism între vechiul proprietar şi noul ocupant. – Mister de nedreptate. – Încarnarea prin surpriză. – „Embrionatul sufletelor” .....
Digresiune despre curenții Astralului. – Din nou Ființele colective. – Servitute inconştientă şi maşinală; subordonare de la parte la tot. – Puterile motrice ale fluidului astral. – Curenți cosmici spontani; curenți artificiali, în perimetrul lanțurilor magice. – Ierarhie şi anarhie spectrală. – Pericole amenințând magistul care înfruntă aceşti curenți: dispersie sau absorbție psihică. – Lovitura de fulger. – Viața intelectuală a societăților. – Curenți de idei noi. – Vocabulare noi. – „Idei care sunt în aer”. – Virări bruşte de opinie. – De unde vin ele? Influența aeropagiştilor oculți. – Antagonismul etern: Satan şi Sfântul Arhanghel Mihail. – Ascendent individual, ascendent global al mulțimilor .....
Sclavia spirituală – Despre entitățile localizate. Genii loci. – Nici o piatră, nici un fir de iarbă, pe care să nu domnească un Spirit. – „Teme-te în zidul orb de o privire care te spionează!” – Spiritele elementare; rase variate şi diferite. – Gnomi, Ondine, Silfi şi Salamandre. – Fauni, Silvani, Driade, Nereide, etc. – Elementali ostili omului care le invadează domeniul (Guymiol). – Răzbunarea Elementalilor. – Cum se comportă, în ceea ce-i priveşte, savantul, vrăjitorul, adeptul. – Secretul operațiunilor magice, referitor la această clasă a Invizibililor. – Furtuni, trombe şi cicloane. – Flăcări slabe. – Amețeala este chemarea silfilor; atragerea apei, chemarea ondinilor, etc .....
Larve instigatoare ale suicidului. – Ghereta pe care Napoleon o arde; camera de cazarmă pe care o zideşte, pentru că oamenii se sinucideau acolo. – Familie predestinată suicidului prin scufundare: toți bărbații de pe această linie se înecă, mai devreme sau mai târziu, în acelaşi loc din râu. – Povestiri de Nixes, Sirene, Dame albe, etc. – Micul Sauteret .....
Infestări; case bântuite; - Afacerea din Valence-en-Brie face pereche cu cea din Cideville. – Intervenția lui Papus şi a domnului abate Schnebelin. – Folosirea vârfurilor metalice. – Ploi de scântei – Fenomenele încetează; bolnava, care folosea drept medium, se vindecă .....
Pact cu Demonul – Acord liber consimțit. – Pact formal, pact tacit. – Orice experiență temerară presupune un pact tacit. – Doctrina Bisericii. – Ocultismul adoptă *in toto* termenii definiției teologice, în afară de delimitarea sensului lor veritabil. – Demonul, absolut al Răului, nu există. – Spiritele rele există. – Despre diavol, văzut ca Agent. – Despre diavol, ca Spirit de perversitate. – Societăți secrete; angajament reciproc, țidulă. – Pactul după baronul du Potet. – Fraternități invizibile; țidulă incinerată; precipitare în Astral. – Infernul creează în Astral apariții diabolice. – Suntem de acord cu teologia? – Procedee peremptorii de polemică. – Domnul de Mirville şi Éliphas

Lévi. – Diavolul din secolul XIX-lea şi ocultiştii contemporani. – *Chimoera in vacuum bombinas* .....
Renaşterea Magiei. – Succes şi mici decepţii ale Ocultismului renovat. – El suportă, în interior, proba denigrării şi a bătăii de joc. – Intruşii. – Exploatatorii. – Apostaţii. – Mizeriile uşor de prevăzut. – Opoziţia fatală a forţelor adverse. – Legea lui Fatum. – „Mortul îl prinde pe viu" – Rutina este regula moartă, impusă în viitor prin autoritatea trecutului, în viaţă, prin majestatea morţii. – Renovare mereu lentă a formelor învechite. – Tranziţii menajate .....
Familiaritatea Invizibililor, de obicei nefastă. – Ei acţionează pentru socoteala altuia (în consecinţa unui maleficiu), sau pentru contul lor. – Ce interes au ei de a obseda, de a poseda? – Mistere mediumnice. – Invizibilii, avizi de forţă nervoasă. – Abandon de fluid vital, la paroxismul pasiunilor. – Banditismul spiritual. – Raţiuni profunde ale fricii, - ale instinctului sadic, etc. – Rol providenţial al lacrimilor, la moartea unei fiinţe dragi. – De ce anumiţi Invizibili împing omul la suicid .....
Raporturi excepţionale cu Inteligenţele superioare, Sufletele glorificate, Îngerii misionari. – Dispreţ şi decepţii. – Direcţie angelică. – Embrionat celest. – Acesta ne readuce la sensul fast al sclaviei magice (a XII-a cheie a Tarotului) .....
Adevărul ezoteric – Templul şi Sanctuarul. – Cele două uşi ale Sanctuarului: Ştiinţa şi Iubirea. – Iniţiaţi speculativi: Ştiinţa pentru Ştiinţă. – Deziluzionaţii cetăţii terestre. – Ierusalimul celest. – Disperarea, la sufletele cele mai nobile, nu este decât o deplasare a speranţei .....

CAPITOLUL VI
MOARTEA ŞI ARCANELE SALE
A treisprezecea cheie a Tarotului: Moartea. – Scheletul secerător de capete. – Disoluţia şi generarea universală. – Tinere creşteri de carne umană: sunt mâini şi picioare. – Simţuri ale emblemei. – Inviolabilitate a iniţiativei umane. – Gândul se încarnează şi se face acţiune. – Moartea care îl loveşte pe gânditor nu distruge gândul. – Virtute care înviorează martirul. – Omul care moare pentru o idee o imortalizează pe aceasta, infuzându-i propria sa viaţă. – Capcana suicidului. Sublimul sacrificiu al morţii voluntare: Iisus Hristos şi Ioana d'Arc. – Palma martirului devine sceptrul unei regalităţi postume. – Moartea, lucru grav şi sacru. – Nimic nu scuză suicidul .....
Ce este Moartea? – Ruptură de legătură simpatetică a vieţilor. – Victorie a individualismului molecular asupra unitarismului colectiv. – Eliberarea lui Psyche. – Viaţa nu poate fi analizată prin metodele noastre ştiinţifice. – Opinii remarcabile ale lui Louis Menard. – Diferitele aspecte ale vieţii: viaţa universală, viaţa colectivă a speciei, viaţa proprie a individului, vitalitate celulară, viaţă chimică a atomilor .....
Locul simpatetic al vieţilor, este corpul astral, care concurează la triplul şi cvadruplul dinamism vital, în raporturile sale cu organismul. – Vitalitatea celulelor; fluid biologic reflectat. – Spectrul fosforescent. – Masikim, larve ale disoluţiei corporale. – Celule ce supravieţuiesc un anumit timp: creştere postumă a unghiilor şi a părului. – Corpul, adevărat scafandru, fereşte fiinţa umană, pe durata vieţii, împotriva atingerilor oceanului fluidic universal. – Flux şi reflux al Astralului. – Hereb şi Ionah, în raporturile lor cu umbra şi cu lumina. – Atmosfere faste şi nefaste .....
Furtuna astrală înspăimântă fiinţa umană, la ieşirea din cadavru. – Sufletul vrea să intre la loc. – Când reuşeşte? – Posibilitate excepţională la întoarcerea la viaţă, când corpul nu a suferit leziuni ireparabile. – Marea Operă a Învierii. – Biblia, Evanghelia,

Faptele Apostolilor, Viețile sfinților relatează mai multe cazuri de înviere miraculoasă. – Readucere la viață a domnului Candy de către Leriche, adept al filosofiei hermetice (1799). – Eficacitate a lanțului magic, pentru readucerea la viață. – Incubația magnetică. – Practici religioase şi sacramente. – Éliphas Lévi o recheamă pe nepoata sa la existență (scrisoare inedită a lui Éliphas către domnul baron Spedalieri). – Rituri ale resurecționismului, în toate marile religii. – Tradiție sacerdotală. – Pontiful nu va întreprinde miracolul decât dacă este sigur. – Miracole spontane: Lourdes şi Salette; opere personale ale Sfinților – Unde autorul îşi epuizează informațiile .....
Ceremonial foarte ciudat, la patul de moarte al papilor. – Ritualul ciocanului de argint şi al triplei chemări. – Superstiții sau ritualuri vechi. – Revivificarea religioasă. – Ciclul lui Pierre şi ciclul lui Jean. – Cheile Cerului şi ale Infernului. – Ora Providenței. Chemarea Suveranului pontif .....
Pentru a explica folosirea ciocanului de argint şi ceremonia triplei chemări, trebuie să clarificăm două mistere conexe: Arcanul cabalistic al resurecționismului şi Arcanul religios, al judecății sufletelor, de către Iisus Hristos. – Despre moarte, concepută sintetic. – Abmaterializarea postumă. – Divorț între omul psihic care supraviețuieşte şi omul material care se descompune. – Oprirea funcțiilor vitale. – Coincidență relativă a acestor fenomene: exemple. – Dacă corpul moare în detaliu. – Anumite funcții corporale se exercită încă pentru o vreme. – Baza rațională a teoriei resurecționismului .....
Principii constitutive ale omului. – Clasificare ternară şi clasificare septenară. – Gouph, Nephesh, Rouach şi Neschamah. – Doctrina cabalistică şi doctrina hindusă: încercare de conciliere. – Ce-i este propriu omului individual? – Spiritul, esența iluminativă (impersonală) şi corpul, împrumut de la materia terestră, trebuie îndepărtate; mai rămâne sufletul şi corpul astral. – Sufletul constituie personalitatea adevărată; corpul astral este mulajul falsei personalități – Cum se formează aceasta din urmă, în matricea corpului astral? – Aluviunea fluidică şi aportul lemurian. – Fuziune a larvelor şi a corpului astral. – Falsa Psyche trebuie să se dizolve. – Moartea separă personalitatea de împrumut de personalitatea legitimă. Considerații generale ....
Divorțul dintre adevărata şi falsa Psyche. – Acolo este judecata despre care vorbeşte Scriptura. – Neghina separată de semințele bune. – La tribunalul sufletului colectiv. – Confesionalul prăpastiei. – Expulzarea larvelor, constitutive ale falsei personalități, aceste molecule heterogene şi rele. – Depozitul gândurilor şi voințelor. – Apendicii sufletului (Basilide) .....
Localizări fiziologice. – Pe unde se operează, la moarte, eliberarea animică şi astrală? – Prin vârful capului, contra-polaritatea organului genital, pe unde s-a efectuat încarnarea. – Analogia contrariilor. – Cardinalul loveşte de trei ori deasupra capului cu ciocanul său de argint .....
Corpul astral apasă asupra sufletului atât timp cât nu s-a descărcat, una câte una, de larvele falsei personalități. – Sufletul rămâne în tot acest timp captiv al cadavrului. - Sedimentul de iluzie se detaşează cu uşurință de sufletele sincere, care nu iubesc decât Adevărul şi sunt gata să nege minciuna. – Dovadă uşoară; dovadă teribilă, după caz. ..
Cum se plăteşte datoria magicienilor negri. – Pactul mediumnic. – Capcana postumă: influența cercurilor rele. – Ajutoare nefaste. – Moştenire nemuritoare compromisă. – Digresiune despre misterele ieşirii în corpul astral .....

Sufletul în sfârşit eliberat din cadavru. – Larve expulzate, larve ale nimbului. – Însângerat de divorţul său cu falsa Psyche, sufletul se lansează şi vrea să fugă. – Noi probe. – Vertijul prăpastiei. – Lovitura morţii. – Legătura simpatetică ce trebuie ruptă. – Asaltul monştrilor devoratori. – Angoasa supremă .....

Este momentul critic; sufletul ar muri dacă nu ar fi ajutat. – Fluviul Styx. – Barca lui Charon. – Unda stigiană poartă sufletul, înveşmântat în corpul său astral şi învăluit în nimbul său răzbunător. – Imperiul lui Erebe; prăpastia lui Hecate sau Câmpul Proserpinei. – Este conul de umbră al Pământului. – Luna simbolizează geniul ispăşirilor. – Imnul frumos al Lunii, de Saint-Yves. – Cerberul ezoteric; santinela Eterului pur .....

Conul de umbră este, după caz, purgatoriul sau infernul sufletelor. – Chinurile celei de-a doua Morţi. – Alternativa supremă: a fi sau a nu fi. – Condiţia Elementarului; detalii emoţionante. – Legionarii umbrei; daimonii răi ai cercului magnetic inferior. – Apoteoza celei de-a doua Morţi. – Modificarea prin apă; purificarea prin foc. – Antichtone, sau pământul spiritual al lui Platon. – Citadela arsă. – O pagină enigmatică din *Misiunea Evreilor* .....

Ce înseamnă Ciocanul de argint al cardinalului, pe patul de moarte al papilor. – De ce de argint? – Argintul, simbol al geniului lunar, care îl guvernează pe Hereb şi trimite sufletul spre Pământ. – Luna şi Soarele: antagonismului influenţelor. – Resurecţionismul. – Tentativă taumaturgică. – Sensul celor trei lovituri şi al triplei chemări. – Cardinalul îmbrăcat în violet: doliu îndulcit de speranţă. – Improvizarea lanţului magic. – Sutura craniană şi gaura lui Brahma .....

Subsidiul benefic. – De unde vine acest ajutor, pentru sufletul descărnat? – De aici de jos şi de acolo sus. – Sufletul nu şi-a început purgatoriul în conul de umbră, decât pe Antichtone, locul său este marcat. – Părinţi cereşti pe Antichtone. – Familia se va compune acolo sus din aceiaşi membri ca şi aici jos? – Răspuns ipotetic. – Nu cunoaştem la un om decât falsa sa personalitate. Cum? – Mărfuri interzise din bagajul nemuritor. – Cadavrul celei de-a doua morţi; Umbra sau carcasa *inane*. – Majoritatea oamenilor, intimi pe pământ, nu se vor recunoaşte pe Antichtone. – Excepţie în favoarea celor mai nobili dintre ei. – Privilegiu aristocratic al sufletelor. – Tradiţii consolatoare. – Nou-născutul şi nou-mortul. – Pagina albă şi scrierile karmice .....

În proba celei de-a doua morţi, aici jos trebuie să emane influenţa decisivă, auxiliară şi eliberatoare. – Emisia subsidiului benefic. – Cultul Morţilor. – Indiferenţii, ateii înşişi, nu se arată insensibili faţă de acest aspect. – Instinct sublim. – Rolul providenţial al durerii prietenilor şi apropiaţilor; de aici vine auxilierea. – Ceremonialul funebru, orchestrare savantă a durerii. – Hemoragie fluidică, la paroxismul pasiunilor violente. – Forţa pierdută în durere este pusă la dispoziţia sufletului chinuit. – Cum? – Vehiculul intercosmic. Afinitate familială. – Legea morţilor în serie. – „Morţii se cheamă!” .....

Cultul Strămoşilor, atât de viu în Extremul Orient. – Războiul iezuiţilor şi dominicanilor în China pe acest motiv. – În ce condiţii devine posibilă comuniunea oamenilor cu cetăţenii din Antichtone şi sufletele glorificate ale Citadelei Solare? – Deformări ezoterice ale cultului strămoşilor. – Caracteristica superstiţiilor, este de a face grimase în exces. – Adepţii magiei negre, pentru a decupla emisia dinamică, în favoarea morţilor, amestecă sângele cu lacrimi, durerea fizică şi cea morală. – Incizii şi tatuaje funebre. – Un text neînţeles din Levitique. – Pactul hieroglific pe viu în carnea umană. – Cupa Vampirismului .....

A îndeplini rituri sângeroase pe un mormânt, înseamnă a-i sugera sufletului chinuit să se facă Vampir. – Crimă postumă. – Cartea lui Scherty şi lucrarea părintelui Calmet. – Vampiri încarnați. – Boală postumă; cazuri adeverite. – Spectropatia doctorului Calmeil. – Pausanias vorbeşte despre vampiri. – Spectrul-asasin. – Cadavre murdărite de noroi: text ciudat din Dom Calmet. – Caracatiță aruncată în groapă. – *Tumulum circumvolat umbra*! – Vampirism la Mycone. – Săbii fixate cu vârful în aer pe mormântul vampirilor. De ce? – Vampirism anticipat: *Elixirul Vieții,* de Jules Lermina. – A perpetua viața şi nu moartea. – *Hermippus redivivus,* de Cohausen. – Rețetă mirifică .....
Din nou Cultul strămoşilor. – Practici ale necromanției. – A evoca morții. Ce înțelegem prin acest lucru? – Neînțelegeri de evitat. – Ce ființe răspund la chemările necromantului? – Condițiile nu mai sunt ceea ce erau. – Religiile unitare. – Legături intercosmice, uşoare odinioară. – Taumaturgia vechilor temple. – Dublu punct de vedere. – Cei doi torenți, haosul şi scara lui Iacob. – Realități sublime. – Sinteza. – Fructul Cunoaşterii şi viermele Antagonismului. – Domnia Binarului impur. – Porțile naşterii şi ale morții. – Funcții tulburate. – Asemenea ieşiri practicabile s-au închis. – Punctul mort. – Abolirea sanctuarelor feminine, unde femeile învățau arta de a evoca viața sufletelor alese. – Splendoarea taumaturgică a cultului ancestral îi aparține trecutului .....
În prezent, practicile necromanției reies din Magia Neagră. – Încercări temerare; eforturi izolate. – Misterele mediumnității. – Apariții şi manifestări diverse. – Denumirea ființelor susceptibile de a răspunde la apelul necromantic. – Rolul nefast al Elementarilor. – Raritatea manifestărilor superioare .....
Călătoria cosmică a sufletelor. – Dogmă orfică şi pitagoriciană. – Un adevăr, simboluri multiple. – Mantou sacerdotal tăiat în stofa bogată misterelor antice. – Gnoza; erorile şi adevărurile gnosticismului. – De ce Biserica catolică a condamnat aceste tendințe. – Neghina şi sămânța bună. – Ora Providenței. – Gnosticism al viitorului. – Ereziile primelor secole. – Renovări ezoterice. Gloria Manilor; virtuțile şi greşelile sale. – Rea interpretare a doctrinei sale. – Simbolismul profund al Manilor, referitor la Călătoria cosmică a sufletelor. – Roata cu douăsprezece vase sau maşina salvării. – Luna şi Soarele, Iubirea şi Înțelepciunea. – Faze lunare; Luna , plină de suflete se goleşte în Soare. – Cele două vase ale eterului. – Reintegrarea. – Coloana de Glorie şi de Lumină. – Analogia cu druidismul: cetatea lui Gwyon. – Unitate ezoterică a dogmei .....

CAPITOLUL VII
MAGIA TANSMUTĂRILOR
După emblema morții, Tarotul ne-o prezintă pe cea a metamorfozelor. – a XIV-a cheie, Temperanța (mențiune greşită). – Îngerul solar, ținând câte un vas în fiecare mână, varsă conținutul dintr-unul într-altul. – Vasul se schimbă, licoarea rămâne aceeaşi .....
Metamorfozele sunt aparente: ele nu ating esența. – Despre esență şi despre esențe. – Modificări intus şi extra. – A fi, a exista. – Orice lucru sensibil există fără a fi, căci el devine. – Orice metamorfoză este trecerea dintr-o lume iluzorie într-o altă lume de iluzie. – Unanimitatea şcolilor mistice în legătură cu acest subiect .....
Aceste capitol trebuie să se limiteze la examinarea câtorva exemple de transmutări. – Metamorfoze obiective. – Metamorfoze mixte (fenomene fluidice). – Vom examina un caz de transmutare în fiecare dintre regnurile Naturii: Lycantropia (regn animal). – Palingeneza (regn vegetal), - Chrysopeea (regn mineral). – Studiul Chrysopeei va

forma un capitol special în Ştiinţa hermetică, prin care vom încheia şi acest capitol şi acest volum .....
Metamorfoze în animale. – Enigma Lycantropiei face pereche cu cea deja studiată a Vampirismului. – Vârcolacul, vrăjitorul viu, care doarme în patul său; lycantropul, vrăjitor mort, care vegetează în mormântul său. – Analogia continuă în cele mai mici detalii. – Furtişag de forţă vitală. – Asalturi sângeroase sau nesângeroase ale spectrului asasin. – Contrafaceri patologice ale Lycantropului. – Lycantropie naturală şi lycantropie diabolică. – Ipoteze ale „oamenilor de artă". Chestiunea pomezilor magice. – Cele trei unguente după Jean de Nynauld. – Pomada sabatului şi cea a rătăcirii lycantropice. – Teorii curioase ale lui Nynauld. – Teoria ermetică a vârcolacului după Éliphas Lévi .....
Despre repercusiunea traumatică în cazurile de Lycantropie. – Corpul vrăjitorului este rănit cu lovituri care îi ating larva astrală. – Certitudinea fenomenelor repercusive. – Mediumii cu materializări ştiu câte ceva despre toate acestea. – Experienţele decisive ale lui Rochas. – Ce este adevărat în povestirile de Lycantropie, pe tema repercusiunii. – Exemple. – Farmecul distrus prin efuziunea sângelui fermecătorului. – Telramund şi Lohengrin .....
Despre pseudomorfismul spectral, la vârcolac. – Nabuchodonosor şi tovarăşii lui Ulise, etc. – Cum se poate modela corpul fluidic după asemănări animale? – Omul, sinteza animalităţii. – Forme animale divergente. – Tipul uman rezidă în punctul central de echilibru. – Metamorfoze de deviaţie, spre formele excesive de animalitate. – Transmutări pasagere sau durabile. – Misterul fizionomiilor revelatoare. – Teoria ocultă a bilocării pseudomorfice .....
Fapt de Lycantropie, foarte ciudat, raportat de domnul Bojanoo. – Moartea lanternei. – Femeia şi câinele. – Simpatii şi antipatii între om şi animal. – Nagualismul .....
Metamorfoze vegetale. – Palingenezia sau Phoenixul vegetal. – Fantoma unui trandafir ieşind din cenuşa unui arbust. – Fiertură de urzici lăsată la rece: gheaţa formată păstrează amprenta frunzelor de urzică. – Părerile lui Gaffarel. – Improvizaţii cristaline ale îngheţului. – Arborescenţe şi frunze de ferigă pe geamuri, fiind ger. – Cristalizări pseudo-vegetale: ghirlande de săruri agăţătoare. – Arborii metalici ai Dianei şi ai lui Saturn, etc, toţi grupări în moleculare cu forme vegetale. – Hieroglife diverse, obţinute prin răcirea anumitor substanţe lichefiate. – Semnături spontane ale larvelor, pe grăunţe de plumb: ele denunţă maleficii. – Procedee tradiţionale ale vrăjitorilor vindecători. – O anecdotă povestită de Bodin. – Mărturia naturalistului Guy de la Brosse referitoare la fenomenul palingenezei .....
Abandon regretabil al acestui gen de cercetări, banale în secolele anterioare. – Termenul de Palingeneză, familiar scriitorilor din secolul al XVIII-lea. – Charles Bonnet şi Pierre-Simon Ballanche. – Corpul sideral al plantelor. – Manifestarea fantomelor vegetale. – Preparare detaliată a Phoenixului vegetal, după Marea Carte a Naturii, sau Apocalipsa hermetică. – Cenuşa lui Mausole. – Teoriile, uneori hazardate, ale lui Jacques Gaffarel. – Mumia lui Paracelse .....
Talismane de invizibilitate. – Inelul lui Gyges. – Contele de Gabalis: „voi deveni invizibil". – Halucinaţii negative .....
COMPENDIU DE ALCHIMIE – Metamorfoze minerale. – Arta Chrysopeei. – Consideraţii generale. – Aurul artificial şi savanţii. – Intransigenţa dogmatismului ştiinţific din zilele noastre. – Sinteza aurului este posibilă din moment ce Natura îl

produce .....
Arta transmutantă este o realitate a trecutului. – Alchimia sanctuarelor. – Comori sacerdotale. – Raymond Lulle, la turnul din Londra: origine a raymondiştilor sau a nobililor rozei. – Nicolas Flamel. – Piatra filosofală, în mâinile adversarilor alchimiei: Berigard de Pise, Helvetius şi Van Helmont. – Transmutare a emisarului Lascaris .....
Arcanele hermetice, apărate de o baricadă de simboluri. Contradicții aparente ale maeştrilor. – De ce vom fi expliciți. – Unitatea substanței şi himera pretinselor corpuri simple. – Măreții şi mizerii ale științei contemporane. – Studiu minuțios al „scoarțelor". – Știința lui *caput mortuum universal*. – Sufletul mineral le scapă modernilor. – Vechii alchimişti modelau materia vie; noi manipulăm cadavre. – Biogenie minerală .....
Credo-ul alchimic. – Unitatea substanțială, sub-multiplicitatea fenomenală. – Cele trei principii şi cele patru elemente. – Sulf, Mercur şi Sare: Aôd, Aôb, Aôr. – Definiții ale principiilor, după Jean Fabre, de Montpelier. – Energia realizatoare a corpurilor; cele trei aspecte ale sale. – Cele trei principii, văzute separat, se reduc la abstracții pure. – Punctul de vedere metafizic şi punctul de vedere practic. – Generația mixturilor, prin cele 4 element .....
Natura metalică este una. – Metalele sunt fructe de maturitate mai mult sau mai puțin avansată, pe arborele metalogen. – Metalele imperfecte echivalează cu fructe deloc coapte. – Piatra filosofală este fermentul susceptibil de a duce la maturitate aceste fructe acre şi detaşate înainte de termen de viața de creştere. – Orice operă rezidă în elaborarea fermentului, fie alb, fie roşu. – Arta lui Hermes, după Éliphas Lévi .....
Sumar al muncilor Marii Opere: patru diviziuni. – 1. *Operațiuni preliminare*. – Prepararea Azotului Înțelepților. – Sublimare misterioasă. – Oțelul filosofilor şi magnetul lor. – Solventul metalelor. – „*Reincrudation*" (reacția, fermentarea, combinația) aurului şi argintului. – *Rebis*. – II. *Opera propriu-zisă*. – Eliberarea Soarelui viu şi a Lunii vii. – Regele şi Regina, a căror nuntă va da naştere Copilului regal. – Sulful şi Mercurul metalogen se căsătoresc. – Cei doi fermenți. – Nimic altceva decât Rebis nu trebuie închis în ou şi supus regimului gradual al cuptorului alchimistului. – Fenomene succesive în ou. – Culorile. – Piatra filosofală. – III. *Multiplicarea pietrei*. – Două procedee. – IV. Proiecția. – Transmutare metalică .....
Comentarii. – Dificultatea rezidă în muncile preparatorii. – Restul, joc de copii şi de femei. – Mercurul Înțelepților. – Materia primă: magnezia, marcasita sau mina filosofilor. – Oțelul filosofilor poate degaja Mercur din legăturile sale. – Pentru a procura acest oțel, trebuie folosit magnetul lor. – Electricitatea şi pila. – Magnetismul este folosit în alchimie? – Obiectivări ale protilului. – Vulturii zburători ai lui Phialethe. – Două texte decisive ale acestui adept. – Ammonium şi Mercurul înțelepților. – Ipoteză şi analogie. – „Menstruația vegetabilă". – Tatăl, mama şi copilul. – Baia regelui şi a reginei. – Marele şi micul magister. – Pentru Marele Magister trebuie să se lucreze cu aur şi cu azot; pentru cel mic cu argint şi cu azot. – Aurul şi argintul *reincrudes* dau cei doi fermenți, sulful şi mercurul. - De ce unii maeştri recomandă să se folosească aurul, argintul şi azotul pentru Marele Magister când ar fi de ajuns doar aurul şi azotul? – Congelarea lui *Rebis* .....
Adevăratul Cuptor; descrierea sa (A Poisson) – Baie de nisip sau baie de aburi? – Aludel şi circulația spiritelor. – Distilarea sinelui în sine. – *Regimen ignis*. – „Focul secret"; confuzie şi neînțelegere în acest punct. – Cărbunele de pământ şi sufleurii .....
Calcinarea oului. – Alternative de volatilizare şi de fixare, de delicvescență şi de ariditate. – Regimul lui Mercur – Regimul lui Saturn: „capul de corb" şi „*nigrum*

nigro nigris". – Regimul lui Jupiter. „Porumbeii Dianei" anunță albeața. – Regimul Dianei: „Piatra albă". – În ce diferă piatra transmutantă albă, în cele două magistere: identică în act, ea este diferită ca putere. – Continuarea operei. – Regimul lui Venus. – Regimul lui Marte: „coada de păun" și „eșarfa lui Isis". – Regimul Soarelui: piatra filosofală obținută. – Proprietățile sale fizice. – Puterea sa .....
Cele două metode de multiplicare ale pietrei. – „*Mare tingerem, si mercurius esset*" – Pudra de proiecție. – Cubul de ciară. – Adevărata Lună fixă. – Un metaloid necunoscut? – Medicina universală .....
Problema lui Homunculus. – Himeră seducătoare. – Idolul lui Moloch. – Însuflețire artificială a unei mandragore. – Josnicii supreme ale științei deviate la stânga. – Obscenitate a vrăjitorilor evrei, după savantul rabbi Moses .....
Apologie a marilor adepți ai științei lui Hermes. – Apostolat hermetic. – Marii adepți au tezaurizat? – Chrysopeea exterioară și cea internă. – „*Petra autem erat Christus*" ...
Postscriptum .....
ANEXĂ
I.Corpul cauzal, după teosofia vedantină, de Paul Sedir .....
II.Un supliciu ciudat din extremul Orient, de A. de Pouvpourville .....
BIBLIOGRAFIE Catalog de opere citate în acest volum .....
GRAVURI .....

GRAVURI

FRONTISPICIU: Pantaclul lui Trithème, reconstituit de către domnul Oswald Wirth, pe descrierea pe care o oferă Éliphas Lévi (după un exemplar manuscris al Tratatului Cauzelor secunde, de Tritheme, din biblioteca domnului conte Branitzki) .....
Schema Constituției Omului (vezi Fabre d'Olivet) .....
Variantă a pantaclului lui Trithème, desenat de către domnul Wirth, de un crochiu de mâna lui Éliphas, descoperit într-una dintre scrisorile sale către domnul baron Spedalieri .....
Justiția (a opta cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth .....
Apa și Focul: antagonism nupțial al contrariilor (Simbol hindus, cules de către Malfatti de Montereggio) .....
Pustnicul (a noua cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth .....
În drum spre sabat (reproducere fototipică a două bucăți de lemn foarte ciudate din secolul al XV-lea, extras din *de Lamiis* de Ulrich Molitor, 1495, in-4). Vrăjitori în formă umană și animală, unul urcat pe un lup, ceilalți călare pe legendara mătură. – Gravuri ciudate și de o execuție cu totul naivă și primitivă .....
P'ur b'u, lancea tibetană pe care o foloseau lamaşii pentru a distruge larvele și a alunga spiritele rele (Fototipie) .....
Sabatul după Pierre Lancre (reproducere fototipică a unei planșe interesante care lipsește în aproape toate exemplarele din *Tabloul Inconstanței*, Paris, 1612 sau 1613, in-4) .....
Roata Norocului (a zece cheie a Tarotului) desen de domnul Writh .....
Schema polarizării cerebro-genitale a Androginului uman .....
A doua schemă a polarizării androgine .....
Cele trei Parce țesând Viitorul: Providența, Voința, Destinul. (reproducere fototipică a unei compoziții originale, semnate de abatele Constant (Éliphas Lévi). – Extras dintr-un manuscris antic al *Claviculelor lui Solomon*, intitulat: *Secretul secretelor*. Acest

manuscris i-a aparținut lui Éliphas, care l-a ornat cu numeroase compoziții în acuarelă şi desene cu creion roşu .....
Forța (a unsprezecea cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth
Pentagrama bună şi cea rea (omul şi capul de țap) .....
Steaua strălucitoare a Macrocosmosului şi Steaua înflăcărată a Microcosmosului (după descirerea lui Paracelse) .....
Spânzuratul (a douăsprezecea cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth .....
Pactul: *Schemata diabolica* (reproducere fototipică a unei compoziții originale, semnate Eliphas. – Extras din acelaşi manuscris al Claviculelor, despre care am vorbit) .....
Moartea (a treisprezecea cheie a tarotului), desen de domnul Wirt .....
Conul de umbră şi calea luminoasă (schema cosmică referitoare la condițiile postume ale sufletului) .....
Muntele durerilor (desen original datorat penei abatelui Constant, extras dintr-un manuscris inedit al maestrului, *Înțelepciunea Anticilor*), 1874, in-4. – (Iată cele câteva rânduri scrise de pana lui Éliphas, care încep această compoziție: „Damnații, înghesuiți în muntele de durere, urcă unii peste alții pentru a suge mamelele sterile ale Morții, care îi respinge descoperindu-şi fruntea pe care scrie cuvântul teribil şi de neşters: Eternitate! Această ficțiune înfricoşătoare este punerea în scenă hiperbolică a eternei opoziții care trebuie să existe între bine şi rău”) .....
A doua moarte (a treisprezecea cheie a unui vechi Tarot. Figură foarte rară) .....
Temperanța (a paisprezecea cheie a Tarotului), desen de domnul Wirth .....
Marele androgin alchimic (schiță de o admirabilă miniatură, fantastică şi simbolică; extras fin Lieure de Saincte Trinité, manuscris de alchimie de la începutul secolului al XVII-lea, 1 volum mare in folio, caligrafiat, cu 25 de miniaturi pe piele, cu o artă savuroasă şi naivă şi cu o prospețime excepțională) .....
Rebis, cele două elixire şi septenarul naturii metalice (reproducere fototipică a trei figuri de lemn, foarte ciudate, extrase din *Cele douăsprezece chei ale filosofiei fratelui Basile Valentin*, Paris, 1659, in-12, fig) .....
Sirena şi cele două surse ale naturii metalice; Compost filosofal sau stază a corupției (reproducere fototipică a două alte bucăți de lemn ciudate din aceeaşi lucrare) .....